

รายงานผลการใช้นวัตกรรมการเรียนรู้

โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ Healthy habits
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ปีการศึกษา 2568

นางสาวสุนิษา สีส่วน
ตำแหน่ง ครู

โรงเรียนบ้านแสงน้อย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

การจัดทำรายงานพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๘ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีการเรียนรู้ดี เก่ง และมีความสุข ครูผู้สอนรายวิชา ภาษาอังกฤษ จึงถือว่าเป็นภาระหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของ ครูผู้สอน ซึ่งเป็นไปตามระบบการทำงานที่มีคุณภาพ ด้านการจัดการเรียนการสอนในครั้งนี้ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในทุกเนื้อหาวิชา และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ได้ต่อไป

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนนี้ จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ศึกษาไม่มากก็น้อย หากมีข้อผิดพลาดประการใด จึงขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

นางสาวสุนิษา สีส่วน

ผู้รายงาน

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ชื่อนวัตกรรม	๑
ผู้จัดทำนวัตกรรม	๑
ระยะเวลาดำเนินการ	๑
ที่มาและความสำคัญ	๑
วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม	๒
กลุ่มเป้าหมาย	๒
เครื่องมือที่ใช้	๒
กระบวนการพัฒนานวัตกรรม	๓
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	๗
กระบวนการนำนวัตกรรมไปใช้	๑๓
ผลที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย	๑๓
บทเรียนที่ได้รับ	๑๕
เงื่อนไขความสำเร็จ	๑๕
ภาพกิจกรรม	๑๗
ภาคผนวก	ก

รายงานผลการใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ของคุณ
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรม
โรงเรียนบ้านแสงน้อย สพป.อุบลราชธานี เขต ๑

๑. ชื่อนวัตกรรม การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ Healthy habits ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน
๒. ผู้จัดทำนวัตกรรม นางสาวสุนิษา สีส่วน ตำแหน่ง ครู คศ.๑
๓. ระยะเวลาดำเนินการ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘
๔. ที่มาและความสำคัญ

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่มีความจำเป็นอย่างมาก เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในระดับโลก เป็นภาษาหลักของประชากร กว่า ๓๖๐ ล้านคน อีกทั้งยังเป็นภาษาที่สองของประชากรกว่า ๗๕๐ ล้านคนทั่วโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๖๐) นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังถือเป็นภาษาราชการของ ๖๑ ประเทศ และเป็นภาษาหลักในหลายรัฐทั่วโลก จึงถือเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างประชากรในประเทศต่าง ๆ ทั้งในส่วนของการบิน การพูด การอ่าน และการเขียน ทำให้สื่อต่าง ๆ ที่เผยแพร่ในระดับนานาชาติ จะใช้ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น (Festallor Education School, ๒๐๒๐) สาวิตรี บุญนุชิต (๒๕๖๒) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษในปัจจุบัน เป็นภาษาสากลของโลก ที่มีคนใช้จำนวนมาก เป็นสื่อกลางที่ใช้ในการสื่อสาร ทั้งในด้านของการศึกษา ด้านของการเมือง รวมไปถึงด้านของธุรกิจ ดังนั้นหากใครที่มีความสามารถในด้านของภาษาอังกฤษก็จะทำให้คนคนนั้น ได้เปรียบคนอื่น ๆ ที่ไม่มีความสามารถด้านนี้ไม่ว่าจะเป็นด้านการเรียน หรือด้าน การงาน เพราะยังมีความสามารถมาก โอกาสการทำงานหรือการเรียนก็จะมากไปด้วย และในสังคม ศตวรรษที่ ๒๑ ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนหลายประเทศทั่วโลกผ่านการใช้ เทคโนโลยีชนิดต่าง ๆ เพราะชีวิตประจำวันของมนุษย์ในสมัยนี้เชื่อมโยงเข้ากับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็นการดูหนัง ฟังเพลง การติดต่อสื่อสารทั้งใน ด้านการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคม โดยเฉพาะตำราความรู้ในด้านต่าง ๆ มักจะเป็นตำราภาคภาษาอังกฤษดังนั้นภาษาอังกฤษจึงกลายมา เป็นภาษาหลักที่จำเป็นจะต้องรู้ในสังคมยุคสมัยศตวรรษที่ ๒๑ (Partnership for ๒๑st Century Skills, ๒๐๐๗) ด้วยเหตุนี้การอ่านภาษาอังกฤษได้ในยุคปัจจุบันสามารถช่วยพัฒนาการคิดเป็น ภาษาอังกฤษทำให้เกิดความคล่องตัวในการใช้ภาษาอังกฤษตามธรรมชาติ ทำให้ไม่คิดถึงเรื่องการแปล และเกิดการจดจำคำศัพท์รูปแบบประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน หากผู้เรียนมีความสามารถในด้านของ การอ่านภาษาอังกฤษก็จะทำให้ผู้เรียนได้เปรียบคนอื่น ๆ ในด้าน การศึกษา หรือด้านการทำงานอีกทั้งยัง เป็นการเพิ่มโอกาสในการศึกษาหรือการทำงานอีกด้วย

ทักษะการอ่านเป็นหนึ่งในทักษะที่สำคัญของทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ที่ทุกคนจะต้อง เรียนรู้ไปตลอดชีวิตนั้น ได้แก่ ทักษะการเรียนรู้ ๓R x ๘C (วิจารณ์ พานิชย์, ๒๕๕๖: ๑๖) โดยที่ ๓R คือ R)Reading (อ่านออก), (W)Writing (เขียนได้), และ (A)Arithmetic (คิดเลขเป็น) ส่วน ๘C ได้แก่ ๒ (C)critical Thinking and Problem Solving (ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา), (C)Creativity and Innovation (ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม), (C)Cross- cultural Understanding (ทักษะด้านความเข้าใจข้ามวัฒนธรรม) (C)Collaboration, Teamwork and

Leadership (ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ), (C)communications, Information, and Media Literacy (ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศ และ รู้เท่าทันสื่อ) (C)computing and ICT Literacy (ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยี สารสนเทศ และการสื่อสาร) (C)career and Learning Skills (ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้) และ (C)compassion (มีคุณธรรม มีเมตตา กรุณา มีระเบียบวินัย) ซึ่งทักษะเหล่านี้เป็นคุณสมบัติ ที่จะต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับนักเรียนเพื่อที่จะพร้อมสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ อย่างมีประสิทธิภาพทักษะการอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ในการพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม การเพิ่มความรู้ในด้านการสะกดคำที่ถูกต้อง การลำดับความสำคัญของสิ่งที่อ่าน อันจะทำให้เกิดการพัฒนาด้านสติปัญญาความรู้ความสามารถพฤติกรรมและค่านิยมต่าง ๆ รวมทั้งช่วยในการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตพัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดของชีวิต

ดังนั้นผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่านซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดและต้องฝึกฝนด้วยเพราะทักษะการอ่านนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางภาษาและทำให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนทุกสาขาวิชา Anderson (๑๙๙๙: ๑) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นในการแสวงหาความรู้ ดังที่ Carrel (๑๙๘๘: ๑) กล่าวไว้ว่าการอ่านเป็นทักษะ ที่สำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษาอังกฤษเพราะการเรียนในระดับที่สูงขึ้นนักเรียนจะต้องอ่านเอกสารตำราวิชาการหรือหนังสือเรียนต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Alderson(๒๐๐๐: ๑๒๕)ที่ว่าทักษะการอ่านมีความสำคัญจะต้องศึกษาให้ลึกซึ้งเพราะเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองผู้ที่มีทักษะในการอ่านสูงจะสามารถศึกษาวิชาการต่าง ๆ ด้วยตนเองได้เป็นอย่างดีนอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๕๑ : ๒๒๐) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ ได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ต้องเรียนตลอดหลักสูตร โดยมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารทั้งในสถานการณ์ของชีวิตจริงและนำไปใช้ในการศึกษาต่อระดับสูงต่อไป

จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้สอนควรปรับเปลี่ยนวิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่แตกต่างจากเดิมเพื่อเป็นการพัฒนาทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ใช้กิจกรรมกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่าน กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้อ่านเนื้อเรื่องมากยิ่งขึ้นและเป็นการส่งเสริมผู้เรียนให้มีความสามารถตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง สร้างและตรวจสอบ คำถามด้วยตนเอง วิเคราะห์โครงสร้างของเนื้อหา และสะท้อนการเรียนรู้ของตนเองได้ ซึ่งเทคนิคการ อ่านภาษาอังกฤษเป็นเทคนิคที่ใช้ในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ เรื่องที่อ่านด้วยตนเอง โดยแต่ละขั้นตอนนั้นช่วยพัฒนาทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้อ่าน มีบทบาทในการสร้างความเข้าใจต่อบทอ่าน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้จัดทำจึงได้ออกแบบและพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ได้อย่างถูกต้องและชัดเจน และยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำที่ผู้เรียนออกเสียง ตลอดจนการจดจำความหมายของเนื้อหาได้อย่างรวดเร็ว มาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานจะส่งผลต่อผู้เรียนโดยตรง ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่าน การจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และที่สำคัญที่สุดผู้เรียนจะต้องสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อ สื่อสาร และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาองค์ความรู้ต่อไปในอนาคต

๕. วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม

- ๗.๑ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน
- ๗.๒ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบ้านแสงน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑
- ๗.๓ เพื่อให้ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

๖. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบ้านแสงน้อย ปีการศึกษา ๒๕๖๘ จำนวน ๑๓ คน

๖.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

- ๘.๑.๑ นักเรียนร้อยละ ๗๐ มีผลสัมฤทธิ์การอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
- ๘.๑.๒ นักเรียนร้อยละ ๗๐ มีทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
- ๘.๑.๓ นักเรียนร้อยละ ๙๐ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

๖.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

- ๘.๒.๑ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ระดับดี
- ๘.๒.๒ นักเรียนมีทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ในระดับดีมาก
- ๘.๒.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ระดับมากที่สุด

๗. เครื่องมือที่ใช้ ประกอบรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ แบบฝึกทักษะการอ่าน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

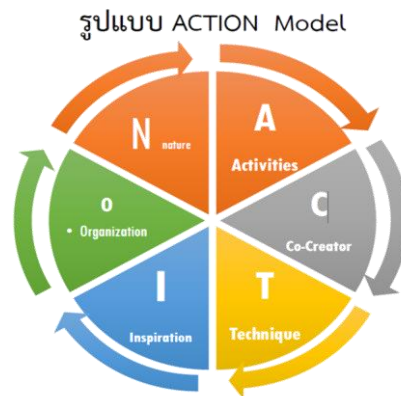
๑. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
๒. แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน (K)
๓. แบบฝึกทักษะการอ่านการเขียน (P)
๔. แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (A)

๘. กระบวนการพัฒนานวัตกรรม

๑. วิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียนรายบุคคลที่มีความสามารถในด้านการคิดวิเคราะห์ และจัดกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้จัดทำได้ดำเนินการศึกษาความเป็นมาและสภาพปัญหาของกระบวนการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะเรื่องการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับผู้เรียนในระดับประถมศึกษาจะต้องมีพื้นฐานเพื่อที่จะนำไปปรับใช้ในระดับที่สูงขึ้น จนทำให้ทราบถึงความเป็นมาและสภาพปัญหา ส่งผลให้ครูผู้สอนได้คิดค้นนวัตกรรมเพื่อใช้ในการแก้ปัญหา จนนำมาสู่การดำเนินการในครั้งนี้

จากนั้นครูผู้สอนได้ศึกษาเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรม เพื่อถอดบทเรียนในการนำองค์ความรู้ในการสร้างสรรค์นวัตกรรมมาใช้ในการออกแบบนวัตกรรมจัดการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่พบจึงนำไปสู่การสร้างและพัฒนานวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษ ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ หลักสูตรสถานศึกษา และศึกษาแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกที่เน้นการปฏิบัติจริงของผู้เรียนในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เหมาะสมกับระดับชั้น

หลังจากการศึกษาความเป็นมาและสภาพปัญหาของกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และได้ศึกษาเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรม เพื่อถอดบทเรียนในการนำองค์ความรู้ในการสร้างสรรค์นวัตกรรมมาใช้ในการออกแบบนวัตกรรมจัดการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่ขึ้น ศึกษาวิธีการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียน จึงได้สร้างและพัฒนาวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน ๕ ชุด โดยเรียงลำดับเนื้อหาที่มีความง่ายไปหายาก และใช้ระยะเวลาในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เมื่อออกแบบนวัตกรรมเรียบร้อยแล้ว ครูผู้สอนจึงได้ลงมือจัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ ขึ้นจนสำเร็จพร้อมที่จะนำไปใช้กับนักเรียน

Activities : กิจกรรมที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์

Co-Creator : การมีส่วนร่วมระหว่างครูและนักเรียน

Technique : เทคนิคการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Inspiration : การเสริมแรงบันดาลใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน

Obtain : การนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

Nature : ธรรมชาติและความถนัดของผู้เรียน

๑. Activities (A) หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และมีบทบาทในการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และทำความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียน ผ่านกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองผ่านการเล่นเกม การร้องเพลง บทบาทสมมติ และสถานการณ์จำลอง คุณครูทำหน้าที่เป็นผู้ออกแบบกิจกรรมโดยการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม และมีการวางแผนการใช้สื่อที่ดีเพื่อให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข มีการพัฒนาการฟัง การพูดภาษาอังกฤษไปด้วยความมั่นใจครูจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนได้ลงมือกระทำ เกิดความกระตือรือร้นที่อยากจะเรียนและนักเรียนได้ลงมือกระทำมากกว่าฟัง และได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป

๒. Co-Creators (C) หมายถึง นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้(co-creators) ผ่านการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายโดยเน้นกระบวนการคิดซึ่งเป็นหัวใจของขั้นตอนการเรียนรู้ นักเรียนศึกษาค้นคว้าตามประเด็นความรู้ ครูผู้สอนมีหน้าที่ในการกระตุ้นให้นักเรียนดำเนินกิจกรรม และแบ่งงานความรับผิดชอบภายในกลุ่ม นักเรียนได้เรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง และได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้กระทำลงไป

๓. Technique (T) เทคนิคการสอนหมายถึง กลวิธีต่างๆ ที่ใช้เสริมกระบวนการ ขั้นตอน วิธีการ หรือการกระทำใดๆ เพื่อช่วยให้กระบวนการ ขั้นตอน วิธีการ หรือการกระทำนั้นๆ มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น เทคนิคการสอน จึงหมายถึง กลวิธีต่างๆ ที่ใช้เสริมกระบวนการสอน ขั้นตอน การสอน วิธีการสอน หรือการดำเนินการทางการสอนใดๆ เพื่อช่วยให้การสอนมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น ในการบรรยาย ผู้สอนอาจใช้เทคนิคต่างๆ ที่สามารถช่วยให้การบรรยายมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การยกตัวอย่าง การใช้สื่อ การใช้คำถาม เป็นต้นกลวิธีต่างๆที่ใช้เสริมกระบวนการสอนการสอนการแบ่งทักษะการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมในการที่จะเรียนเพื่อโยงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเข้ากับประสบการณ์ที่จะสอน

๔. Inspiration (I) การสร้างแรงบันดาลใจ หมายถึง การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดและการกระทำในสิ่งที่พึงประสงค์เป็นการจูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน การกระตุ้นหรือความต้องการที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจนเกิดการพัฒนาทักษะตามมา หากเป็นการเรียนรู้ทางภาษาพฤติกรรมที่บุคคลนั้นจะแสดงออกอย่างเด่นชัด เช่น ความกระตือรือร้น การค้นคว้า ครूर่วมมือกับนักเรียนในการกำหนดหรือตั้งประเด็นความรู้ หรือหัวข้อเกี่ยวกับการเรียนรู้ตามแผนที่สอดคล้องกับหลักสูตร เป็นขั้นที่นักเรียนจะรับรู้ถึงจุดหมายและมีแรงจูงใจในการเรียนรู้บทเรียน ข้าพเจ้า เลือกลงใช้กิจกรรมต่าง ๆ ในการนำเข้าสู่บทเรียนและการเรียนรู้ เช่น เล่าเรื่องต่าง ๆ ให้นักเรียนซักถาม หรือ ตั้งคำถาม การฟังเพลง การเล่นเกม การชวนสนทนา เพื่อให้ผู้เรียนตั้งประเด็นที่ต้องการรู้การกระตุ้นความสนใจ การใช้คำถามสร้างพลังความคิด รวมไปถึงการร้องเพลง นักเรียนเพลิดเพลินเกิดความสนใจในการเรียน

๕. Obtain (O) ขั้นการเผยแพร่ความรู้หมายถึงขั้นของการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนนำความรู้ ความเข้าใจของตนไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพิ่มความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ เป็นการให้โอกาสให้นักเรียนใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ เป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์นักเรียนมีความภูมิใจในตนเอง รู้จักชื่นชมผู้อื่น เรียนรู้ได้ดี มีความสุขในการเรียน

๖. Nature (N) ธรรมชาติของผู้เรียนหมายถึง ธรรมชาติของการเรียนรู้ที่อาจจะแตกต่างกันตามตัวบุคคลและวิธีการในการเรียนในการเรียนรู้สิ่งเดียวกัน บุคคลต่างกันอาจเรียนรู้ได้ไม่เท่ากันเพราะบุคคลอาจมีความพร้อมต่างกัน มีความสามารถในการเรียนต่างกัน มีอารมณ์และความสนใจที่จะเรียนต่างกันและมีความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่จะเรียนต่างกันครุผู้สอนจึงจำเป็นที่จะต้องวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล อีกทั้งยังต้องเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนและวิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุดสำหรับผู้เรียน

๑. วิเคราะห์โครงสร้างของสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
๒. ศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน
๓. จัดทำสื่อกิจกรรมการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เรื่อง Healthy habits

เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

๔. จัดกิจกรรมการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการเรียนรู้คำศัพท์เรื่อง Healthy habits ในช่วงเรียนและประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนดังนี้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน ขั้นเตรียม คือ การเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียน

ขั้นกิจกรรมการสอนคำศัพท์ คือ ผู้สอนเสนอคำศัพท์ใหม่ในการทำกิจกรรม

ขั้น ปฏิบัติกิจกรรม คือ การให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ลงมือทำกิจกรรมที่ได้เตรียมไว้

ขั้นสรุปและประเมินผล คือ เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเองกับผู้อื่นได้และประเมินผลการเรียนรู้จากสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนและทำกิจกรรมมาทั้งหมด

๕. ประเมินการอ่านคำศัพท์ก่อนและหลังเรียนการจัดการการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

๖. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการการเรียนรู้

๗. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านประกอบการสอนตามเกณฑ์

๘. วัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางการเรียนรู้คำศัพท์เรื่อง Healthy habits การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

๙. สรุปผลการดำเนินการ

แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน ๕ ชุดๆละ ๒ กิจกรรม รวม ๑๐ ชั่วโมง ประกอบด้วย

แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดที่ ๑ จำนวน ๒ ชั่วโมง

แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดที่ ๒ จำนวน ๒ ชั่วโมง

แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดที่ ๓ จำนวน ๒ ชั่วโมง

แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดที่ ๔ จำนวน ๒ ชั่วโมง

แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดที่ ๕ จำนวน ๒ ชั่วโมง

และสร้างแบบประเมินทักษะการอ่านการอ่านคำศัพท์ จำนวน ๓ ชนิด เพื่อวัดทักษะการอ่าน ความรู้ (K) ทักษะ (P) คุณลักษณะ (A) ได้แก่

แบบทดสอบการอ่านการเขียน ก่อนเรียน/หลังเรียน จำนวน ๒ กิจกรรม

ตอนที่ ๑ อ่านคำศัพท์ มีจำนวน ๑๐ ข้อ ๑๐ คะแนน

ตอนที่ ๒ อ่านประโยค/Story มีจำนวน ๑๕ ข้อ ๑๕ คะแนน

แบบประเมินทักษะการอ่าน จำนวน ๓ ข้อ

แบบวัดเจตคติต่อการเรียนรู้ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ จำนวน ๑๐ ข้อ

๗. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมได้แก่ ผู้อำนวยการ ครูวิชาการ และครูภาษาอังกฤษ และนำมาปรับแก้ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับการประเมินด้านการอ่าน โดยใช้แบบประเมิน IOC

๘. กำหนดขอบเขตของการดำเนินการ โดยใช้แบบฝึกทักษะ

นวัตกรรม ได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่าน

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง ได้แก่ ทักษะการอ่านและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ระยะเวลา การเก็บรวบรวมข้อมูล โดย กำหนดระยะเวลา ๕ สัปดาห์ สัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมง รวม ๑๐ ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ ระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน ๒๕๖๘ โดยจัด กิจกรรมในชั่วโมงสอนภาษาอังกฤษตามตารางสอนที่รับผิดชอบ

กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๑๓ คน

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ

๙. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นักวิชาการ และสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ได้กล่าวถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษไว้ดังนี้ ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษา กลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

สภาพโลกาภิวัตน์ได้เชื่อมทุกประเทศให้กลายเป็นสมาคมโลก ซึ่งมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร องค์ความรู้ วัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจที่เปิดเสรีมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการตื่นตัวในการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศหลากหลายภาษา เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาเกาหลี ภาษาญี่ปุ่น แต่ภาษาอังกฤษยังคงเป็นที่ยอมรับและใช้เป็นภาษากลางของโลกสำหรับการติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศ เพื่อดำเนินกิจกรรมประเภทต่างๆ ทั้งในด้านการศึกษา การทำธุรกิจการลงทุน การท่องเที่ยวและการใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งยังเป็นภาษาที่ใช้ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอีกด้วย แต่จากผล การทดสอบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระดับชาติพบว่า ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยยังอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับประเทศอื่น การหาวิธีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยเพื่อให้มีคุณภาพทัดเทียมชาติอื่นๆ จึงเป็นสิ่งจำเป็นเร่งด่วน เพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต (ณภัทร วุฒิวงศา. ๒๕๕๗ : ๘๙-๙๗) การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง การสื่อสารภาษาอังกฤษนั้น การพูดเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้พูดจะต้องใช้ความสามารถทางด้านภาษาหลายด้านประกอบกัน เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจโดยจะต้องถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นคำพูดเพื่อให้ผู้ฟังสามารถฟังอย่างเข้าใจ มีนักการศึกษาหลายได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการสื่อสารไว้ดังนี้ อวยชัย ผกามาศ กล่าวว่า เป็นการสื่อสารทางความคิด ประสบการณ์และ ความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ โดยใช้น้ำเสียงภาษา และกริยาท่าทาง อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามจรรยา มารยาทและประเพณีนิยมของสังคมให้ผู้ฟังรับรู้และเกิดการตอบสนอง (วรรณคณา คำอัน. ๒๕๖๐)

การพัฒนาจากคำภาษาอังกฤษว่า Development แปลว่า การเปลี่ยนแปลงที่ละเล็กละน้อยโดยผ่านลำดับขั้นตอนต่างๆ ไปสู่ระดับที่สามารถขยายตัวขึ้นเติบโตขึ้นมีการปรับปรุงให้ดีขึ้นและเหมาะสมกว่าเดิมหรืออาจก้าวหน้าไปถึงขั้นที่อุดมสมบูรณ์เป็นที่น่าพอใจ(ปกรณ์ปริยากร.๒๕๓๘, หน้า๕) ส่วนความหมายจากรูปศัพท์ในภาษาไทยนั้นหมายถึงการทำความเจริญการเปลี่ยนแปลงในทางที่เจริญขึ้น การคลี่คลายไปในทางที่ดีถ้าเป็นกริยาใช้คำว่าพัฒนาหมายความว่าทำให้เจริญ คือ ทำให้เติบโตได้งอกงามทำให้งอกงามและมากขึ้นเช่นเจริญทางเมตรี(พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๒๕,๒๕๓๘, หน้า๒๓๘)

การพัฒนาโดยความหมายจากรูปศัพท์จึงหมายถึงการเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เกิดความเจริญเติบโตงอกงามและดีขึ้นจนเป็นที่พึงพอใจความหมายดังกล่าวนี้เป็นที่มาของความหมายในภาษาไทยและเป็นแนวทางในการกำหนดความหมายอื่นๆ(สนธิยาพลศรี.2547, หน้า2)

การพัฒนาที่เข้าใจโดยทั่วไปมีความหมายใกล้เคียงกับความหมายจากรูปศัพท์ คือ หมายถึงการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งที่ดีกว่าเดิมอย่างเป็นระบบหรือการทำให้ดีขึ้นกว่าสภาพเดิมที่เป็นอยู่อย่างเป็นระบบ(ยุวัฒน์วุฒิมณี.๒๕๒๖, หน้า๑) ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบทางด้านคุณภาพระหว่างสภาพการณ์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งในช่วงเวลาที่ต่างกันกล่าวคือถ้าในปัจจุบันสภาพการณ์ของสิ่งนั้นดีกว่าสมบูรณ์กว่าก็แสดงว่าเป็นการพัฒนา(ปกรณ์ปริยากร.๒๕๓๘, หน้า ๕)

การพัฒนาในความหมายโดยทั่วไปจึงหมายถึงการเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เกิดคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิมความหมายนี้ว่าเป็นความหมายที่รู้จักกันโดยทั่วไปเพราะนำมาใช้มากกว่าความหมายอื่นๆ แม้ว่าจะไม่เป็นที่ยอมรับของนักวิชาการก็ตาม (สนธิยาพลศรี.2547, หน้า2)

หลักการเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

หลักการเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อนำมาสอนหลักการเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อนำมาสอนมีนักวิชาการสองท่านได้ให้ความหมายที่แตกต่างกันไว้ดังนี้ Mackey (๑๙๙๗: ๑๗๖-๑๙๐) และศิริร แสงธนู และคิด พงศ์ทัต (๒๕๔๑: ๑๓-๑๔) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักการในการเลือกคำศัพท์มาสอนนักเรียน ดังนี้

๑. คำศัพท์ที่ปรากฏบ่อย (Frequency) หมายถึง คำศัพท์ที่ปรากฏบ่อยครั้งหรือปรากฏคำนั้นซ้ำๆ ในหนังสือ เป็นคำศัพท์ที่นักเรียนต้องรู้จักดี จึงจำเป็นต้องนำมาสอนเพื่อให้นักเรียนรู้และใช้ได้อย่างถูกต้อง

๒. อัตราความถี่สูง (Range) ของคำศัพท์จากหนังสือต่าง ๆ หมายถึง จำนวนหนังสือที่นำมาใช้ในการนับความถี่ ยิ่งใช้หนังสือจำนวนมาก บัญชีความถี่ยิ่งมีคุณค่ามากเท่านั้น เพราะคำที่จะหาได้จากหลายแหล่งย่อมมีความสำคัญมากกว่าคำที่จะพบเฉพาะในหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งอย่างเดียวนั้นๆ แม้ว่าความถี่ของคำศัพท์ที่พบในหนังสือเล่มนั้นๆ จะมีมากก็ตาม

๓. สถานการณ์หรือสถานะในขณะนั้น คำศัพท์ที่เลือกมาใช้ในการสอนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความถี่เพียงอย่างเดียววันนั้น ต้องพิจารณาถึงสถานการณ์ด้วย เช่น คำว่า Blackboard ถ้าเกี่ยวกับห้องเรียนครูต้องใช้คำนี้ แม้จะเป็นคำที่ไม่ปรากฏบ่อยก็ตาม

๔. คำที่ครอบคลุมคำได้หลายอย่าง หมายถึง คำที่สามารถครอบคลุมความหมายได้หลายอย่างหรือสามารถใช้คำอื่นแทนได้

๕. คำที่เรียนรู้ได้ง่าย หมายถึง คำที่สามารถเรียนรู้ได้ง่าย เช่น คำที่คล้ายกับภาษาเดิมมีความหมายชัดเจน สั้น จำง่ายLado (๑๙๙๖: ๑๑๙-๑๒๐) เสนอแนวคิดสอดคล้องกับ Mackey (๑๙๙๗: ๑๗๖-๑๙๐) ไว้เป็นส่วนใหญ่ เว้นบางข้อที่ลาโดได้เสนอไว้ที่แตกต่าง ดังนี้

๑. ควรเป็นคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์และความสนใจของผู้เรียน
๒. ควรมีปริมาณของตัวอักษรในคำศัพท์เหมาะสมกับระดับอายุ และสติปัญญาของผู้เรียนเช่น ในระดับประถมศึกษาตอนต้น ก็ควรนำคำศัพท์สั้น ๆ มาสอน
๓. ไม่ควรมีคำศัพท์มากเกินไปหรือน้อยเกินไปในบทเรียนหนึ่ง ๆ แต่ควรเหมาะสมกับวุฒิภาวะทางสติปัญญาของผู้เรียน

๔. ควรเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนมีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น นำไปพูดสนทนาหรือพบเห็น คำศัพท์นั้นตามป้ายโฆษณา เป็นต้นจากหลักการเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อนำมาสอน สามารถสรุปได้ว่า ควรเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาใช้ให้เริ่มจากง่ายไปหายากเพื่อให้นักเรียนไม่รู้สึกรู้ยากจนเกินไป เป็นคำศัพท์ที่ปรากฏบ่อยในหนังสือเรียน หรือใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน คำศัพท์ที่เลือกมาสอนในแต่ละชั่วโมงไม่ควรจะมีปริมาณมากควรพิจารณาจากช่วงวัยของนักเรียนเพื่อให้ปริมาณของคำศัพท์เหมาะสมกับนักเรียน ควรเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนจะสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

วิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

วิธีการสอนคำศัพท์มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ ซึ่งวิธีการสอนคำศัพท์มีวิธีการสอนที่หลากหลายดังนี้

แสงระวี ดอนแก้วบัว (๒๕๕๘ : ๑๙๙) การสอนศัพท์ใหม่สำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ครูผู้สอนไม่ควรเน้นการเขียนหรืออ่านสะกดคำ แต่ควรให้นักเรียนได้รู้จักและเข้าใจความหมายของคำก่อน แล้วจึงสอนโครงสร้างของคำและการใช้คำในบริบทต่าง ๆ การแสดงความหมายของคำศัพท์นั้นครูอาจสอนโดยวิธีดังต่อไปนี้

๑. ให้อุปกรณ์ของจริงซึ่งครูสามารถนำมาในห้องเรียนได้สะดวก สำหรับการสอนคำศัพท์พื้นฐานใกล้ตัว (ให้ดูอะไร อะไรคือของจริง รูปประโยคไม่เคลือบ ถ้าจะบอกว่าให้ดูการสนทนาจริงต้องใช้คำว่า ให้นักเรียนฟังการสนทนาจากสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง สำหรับการสอนคำศัพท์พื้นฐานใกล้ตัวในชีวิตประจำวัน

๒. ให้นักเรียนศึกษาคำจากบัตรภาพและบัตรคำ

๓. ครูใช้วิธีการวาดภาพบนกระดาน

๔. ครูแสดงท่าทางใบ้คำ สำหรับการสอนความหมายของคำศัพท์ที่แสดงกริยาท่าทาง

๕. ครูบอกลักษณะหรือคำจำกัดความของคำนั้น ๆ

๖. ครูสอนความหมายโดยใช้คำศัพท์ในบริบท (ในบริบทอะไร ประโยคขบวนการ) ครูสอนความหมายโดยพิจารณาคำศัพท์จากบริบทในประโยคที่ใช้เป็นคำถาม(ใช้อันนี้ใหม่) เช่น Do you like.....?

๗. ครูสอนความหมายของคำศัพท์ที่เป็นนามธรรมโดยสร้างบริบทหรือสถานการณ์ขึ้น เช่น There was a house on fire and he saved the girl. (brave)

๘. ครูให้นักเรียนไปศึกษาเรียนรู้นอกสถานที่เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายจากบริบทหรือสถานการณ์จริง

๙. ใช้คำตรงข้าม เช่น An ugly girl isn't pretty.

๑๐. การใช้คำเหมือน

๑๑. การแปลความหมาย ครูสามารถใช้ภาษาท้องถิ่นของตนแปลความหมายของคำที่สอนแต่วิธีการสอนนี้ไม่เป็นที่นิยมในการสอนภาษาต่างประเทศ เพราะไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้วิธีการนี้อาจทำให้ผู้เรียนเข้าใจบริบทของการใช้ความหมายที่มากขึ้นด้วยการเปรียบเทียบความหมายจากภาษาถิ่น

๑๒. การใช้แผนภูมิสิ่งของอยู่ไม่เกิน ๑๐ ชนิด แล้วให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์นั้นทีละคำตามครูระบุ ถ้านักเรียนออกเสียงได้ถูกต้อง ครูจึงเขียนคำศัพท์กำกับสิ่งของนั้น ๆ และให้นักเรียนสะกดคำตามลำดับ

๑๓. เกมคำศัพท์ เช่น เกม Scrabble และ crossword Puzzle

กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบ (Active Learning)

Active Learning คือกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป (Bonwell, ๑๙๙๑) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้สมมติฐานพื้นฐาน ๒ ประการคือ ๑) การเรียนรู้เป็นความพยายามโดยธรรมชาติของมนุษย์, และ ๒) แต่ละบุคคลมีแนวทางในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน (Meyers and Jones, ๑๙๙๓) โดยผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ (receive) ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (co-creators) (Fedler and Brent, ๑๙๙๖) Active Learning เป็นกระบวนการเรียนการสอนอย่างหนึ่งแปลตามตัวก็คือเป็นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ หรือ การลงมือทำซึ่ง ” ความรู้ “ ที่เกิดขึ้นก็เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้การเรียนรู้โดยการอ่าน, การเขียน, การโต้ตอบ, และการวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์, การสังเคราะห์ “เป็นกระบวนการ เรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ อย่างมีความหมาย โดยการร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ในการนี้ครูต้องลดบทบาท ในการสอนและการให้ ข้อความแก่ผู้เรียนโดยตรงลงไป แต่ไปเพิ่มกระบวนการและกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนเกิด ความกระตือรือร้น ในการจะทำกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น และอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์โดยการพูดการเขียน การอภิปรายกับเพื่อนๆ” กระบวนการเรียนรู้ Active Learning ทำให้ผู้เรียนสามารถรักษา ผลการเรียนรู้ให้อยู่คงทนได้มากและ นานกว่ากระบวนการเรียนรู้ Passive Learning เพราะกระบวนการ เรียนรู้ Active Learning สอดคล้องกับ การทำงานของสมองที่เกี่ยวข้องกับความจำโดยสามารถเก็บและจำ สิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้มีส่วนร่วมมีปฏิสัมพันธ์ กับเพื่อน ผู้สอน สิ่งแวดล้อม การเรียนรู้ได้ผ่านการปฏิบัติจริง จะสามารถเก็บจำในระบบ ความจำระยะยาว (Long Term Memory) ทำให้ผลการเรียนรู้ ยังคงอยู่ได้ใน ปริมาณที่มากกว่า ระยะยาวกว่าซึ่ง อธิบายไว้ ดังรูป

จากรูปจะเห็นได้ว่า กรวยแห่งการเรียนรู้นี้ได้แบ่งเป็น ๒ กระบวนการ

คือกระบวนการเรียนรู้ Passive Learning

- กระบวนการเรียนรู้โดยการอ่านท่องจำผู้เรียนจะจำได้ในสิ่งที่เรียนได้เพียง ๑๐%
- การเรียนรู้โดยการฟังบรรยายเพียงอย่างเดียวโดยที่ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมอื่นในขณะที่อาจารย์สอนเมื่อเวลาผ่านไปผู้เรียนจะจำได้เพียง ๒๐%
- หากในการเรียนการสอนผู้เรียนมีโอกาสได้เห็นภาพประกอบด้วยก็จะทำให้ผลการเรียนรู้คงอยู่ได้เพิ่มขึ้นเป็น ๓๐%

- กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนเพิ่มขึ้น เช่น การให้ดูภาพยนตร์การสาธิตจัดนิทรรศการให้ผู้เรียนได้ดูรวมทั้งการนำผู้เรียนไปทัศนศึกษา หรือดูงาน ก็ทำให้ผลการเรียนรู้เพิ่มขึ้น เป็น ๕๐%

กระบวนการเรียนรู้ Active Learning

- การให้ผู้เรียนมีบทบาทในการแสวงหาความรู้และเรียนรู้อย่างมีปฏิสัมพันธ์จนเกิดความรู้ความเข้าใจ นำไปประยุกต์ใช้สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าหรือสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ และพัฒนาตนเอง เพิ่มความสามารถ รวมถึงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เขาได้มีโอกาสร่วมอภิปรายให้มีโอกาสฝึกทักษะการสื่อสาร ทำให้ผลการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ๗๐%
- การนำเสนองานทางวิชาการ เรียนรู้ในสถานการณ์จำลอง ทั้งมีการฝึกปฏิบัติในสภาพจริงมีการ เชื่อมโยงกับสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งจะทำให้ผลการเรียนรู้เกิดขึ้นถึง ๙๐%

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-based Learning)

๑. ความหมายของการเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานการเรียนรู้หรือประสบการณ์เรียนรู้จากกิจกรรมที่เป็นแนวทางการเรียนการสอนที่หลากหลาย ความต้องการที่การเรียนรู้ของผู้เรียนจะขึ้นอยู่กับ การกระทำบางอย่างในการทดลองและกิจกรรม ความคิดในการเรียนรู้ตามกิจกรรมนั้นมีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่านักเรียนคือผู้เรียนที่ใช้กระบวนการคิดมากกว่าผู้ที่ได้รับข้อมูลแบบถูกกระทำ passive หากนักเรียนได้รับโอกาสในการสำรวจหรือลงมือกระทำด้วยตัวเองและมีสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสมมากที่สุด การเรียนรู้จะเกิดความสนุกสนานและยังยืนยาวนาน (Horsburgh, ๑๙๙๔) ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมเป็นฐาน มีพื้นฐานมาจากการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivist Theory) ซึ่งเชื่อว่าการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจะทำให้การเรียนรู้มีความหมายและมีประสิทธิภาพมากกว่าการป้อนความรู้ให้กับผู้เรียน การเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมเป็นฐานจะช่วยให้ผู้เรียนกล้าลงมือปฏิบัติ กล้าคิดและกล้าแสดงออก สามารถค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ผ่านการสังเกต การทดลองและการลงมือทำโดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะแนวทางในการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมเป็นฐานเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางสังคมได้ (Ayotola & Isohala, ๒๐๑๓) จากความหมายของการเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน สามารถสรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ สืบค้นแสวงหาสร้างองค์ความรู้และทักษะด้วยตนเองจากการทำกิจกรรมเป็นหลัก เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง

บทบาทสมมติ กิจกรรมกลุ่ม การแสดงละคร เป็นต้นโดยผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้าเพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง แต่ในการทำกิจกรรมยังมีข้อจำกัดโดยที่ครูต้องคำนึงถึงเพื่อไม่ให้เรียนเนื้อหาบ่อยเกินไปส่วนใหญ่ทำแต่กิจกรรม ควรต้องปรับให้เหมาะสมและสอดคล้องกับตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๒๕๖๑ ๓.๒ ขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมเป็นฐานแนวคิดเทคนิคในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ซึ่งมี ๖ ขั้นตอนดังนี้ ๑) ชี้นำ ครูให้โอกาสการเรียนรู้และชี้แนะการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ๒) ชื่นชมประสบการณ์ ครูให้สถานการณ์การเรียนรู้ โดยให้นักเรียนมีโอกาสที่จะสังเกต สำรวจให้ประสบการณ์เพื่อพัฒนาความเข้าใจของตนเอง ๓) ชื่นชมกิจกรรม นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วม Rajapark Journal Vol.๑๓ No.๓๑ October-December ๒๐๑๙ “ความรู้มีรากฐานมาจากจิตสำนึก” [๒๐๐] วารสารรัชต์ภาคย์ ปีที่ ๑๓ ฉบับที่ ๓๑ ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๖๒ TCI กลุ่มที่ ๒ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ร่วมอย่างเข้มข้นในกิจกรรมที่แตกต่างกัน ๔) ชื่นชมสร้างความรู้ นักเรียนทุกคน

สร้างความรู้ของตัวเองโดยขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ๕) ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นักเรียนในกลุ่มพูดคุยร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิด ๖) ชั้นประเมินผล เป็นการประเมินตนเอง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และการจัดการเรียนการสอน (Lakshmi, ๒๐๐๗) และโครงสร้างการจัดกิจกรรมเป็นฐาน โดยมีขั้นตอน ๕ ขั้นตอน ดังนี้ ๑) ขั้นนำ คือ การบอกรับทบทวนหน้าที่ของผู้เรียนกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้และ สนับสนุนความสะดวกในการเรียน ๒) ขั้นศึกษาและอภิปราย โดยให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาบทเรียนที่ผู้สอนได้ จัดเตรียมให้และนำมาอภิปรายร่วมกันเพื่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ๓) ขั้นกิจกรรม ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม และทำงานร่วมกันตามกิจกรรมที่จัดไว้ ๔) ขั้นผลสะท้อนจากกิจกรรม ให้ผู้เรียนสะท้อนความคิดเห็นที่ได้รับจาก การเข้าร่วมกิจกรรม ๕) ชั้นประเมินผล ประเมินผลการเรียนรู้จากสิ่งที่คุณเรียนได้เรียนและทำกิจกรรมมา (NCSALL, ๒๐๐๖) กล่าวโดยสรุปจากการอธิบายขั้นตอนการสอนของนักวิชาการ ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์ รูปแบบ ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ออกมาเป็นขั้นตอน ๔ ขั้นตอน คือ ๑) ขั้น เตรียม คือ การเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๒) ขั้นกิจกรรมการสอนคำศัพท์ คือ ผู้สอนเสนอ คำศัพท์ใหม่ในการทำกิจกรรม ๓) ขั้นปฏิบัติกิจกรรม คือ การให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ลงมือทำกิจกรรมที่ได้ เตรียมไว้ ๔) ขั้นสรุปและประเมินผล คือ เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเองกับผู้อื่น ได้และประเมินผลการเรียนรู้จากสิ่งที่คุณเรียนได้เรียนและทำกิจกรรมมาทั้งหมด

แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

กระบวนการชุมชนทางวิชาชีพ จะช่วยยกระดับความรู้ความเข้าใจของครูแต่ละคน ทั้งมิติความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่จะสอนและความรู้ความเข้าใจต่อการสอน เช่น หลักสูตร จิตวิทยาการสอน การ ออกแบบกิจกรรม การวัดและประเมินผล เป็นต้น

๑. PLC ช่วยยกระดับทักษะของครูแต่ละคน เช่น ทักษะการออกแบบการ เรียนรู้ทักษะการ สื่อสาร ทักษะ ICT ทักษะการวัดและประเมินผล ตลอดจนทักษะทางวิทยาศาสตร์ เช่น ทักษะการจัดการ ความ ชัดแย้ง ทักษะการจัดการอารมณ์ทักษะการอยู่ร่วมกัน

๒. PLC ช่วยให้ครูแต่ละคนค้นพบความหมายของชีวิต ความหมายของการเป็นครูผู้สั่งถึง คุณค่า ของงานครูเห็นเป้าหมายที่สำคัญร่วมกันเป็นบุคคลและองค์กรการเรียนรู้ทำงานเป็นทีม มีความเป็น กัลยาณมิตร (ปิ่นสยา รัตนพันธ์ ๒๕๖๐ : ๗๙)

กิจกรรมของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

๑. Dialogue หรือ กระบวนการสนทนาเพื่อเรียนรู้กันและกันด้วยการคุยกัน เน้นการฟัง อย่างรู้เท่าทันจิตใจของตนเอง เพื่อจัดการตัดสินใจที่เกิดขึ้นขณะฟัง การฟังนั้นก็จะมีไปด้วยความกรุณาต่อ กัน ทุกคนจะมีโอกาสรับเนื้อความได้อย่างครบถ้วนทั้งมิติและเนื้อหา ตัวอย่างหัวข้อคำถาม เพื่อ Dialogue เช่น ห้าปีที่แล้วเราเห็นองค์กรเราเป็นอย่างไร อีกห้าปีข้างหน้าเราอยากเห็นองค์กรเราเป็น อย่งไร อะไรที่ หล่อหลอมให้เรากลายเป็นคนแบบนี้เราจะอยู่ตรงไหนของจักรวาล ซึ่งเราเกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัว อย่งไร เป็นต้น

๒. Lesson Study เป็นกระบวนการร่วมกันพัฒนากิจกรรมการสร้างการเรียนรู้ของ กลุ่มครู ตัวอย่าง หัวข้อคำถามเพื่อ Lesson Study เช่น ทำอย่างไรที่จะทำให้โรงเรียนพัฒนาปัญญาภายในให้กับ ผู้เรียน กิจกรรมฝึกฝนการรู้ตัวมีอะไรบ้าง ทำอย่างไรบ้างกับเด็กแต่ละวัย การฝึกให้เด็กได้ใคร่ครวญควรมี กิจกรรมใดบ้าง การฝึกฝน Dialogue มีกระบวนการอย่างไร เป็นต้น

๓. Share & Learn แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์ ความสำเร็จหรือ ความล้มเหลวจาก หน้าที่งานของกันและกัน เน้นการอภิปรายร่วมกันอย่างสร้างสรรค์โดยมีเจตจำนงที่ดี ต่อการทำให้งาน พัฒนาขึ้น อาจจะทำเป็นคู่ ทำเป็นกลุ่มย่อย และเป็นกลุ่มใหญ่ ตัวอย่างหัวข้อคำถาม เพื่อ Share & Learn เช่น อะไรคือปัญหาหรือสิ่งที่เราต้องการพัฒนา ทำอะไรบ้าง ทำอย่างไร ผลเป็น อย่างไร อะไรที่ยืนยันว่าเราได้พบผล เช่นนั้น เราสามารถทำอะไรได้บ้าง

๔. AAR (After Action Review) เป็นการร่วมกันอภิปราย สรุปในแต่ละแง่มุมหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมเพื่อทำให้เกิดการใคร่ครวญ หรือการทบทวนต่อเรื่องนั้นๆ ตัวอย่างหัวข้อคำถามเพื่อ AAR เช่น เห็นอะไร รู้สึกหรือคิดอย่างไร อะไรที่เราได้เรียนรู้เป็นต้น

๕. การสร้าง PLC ยังครอบคลุมถึงเด็กและผู้ปกครองอันเป็นองค์ประกอบสำคัญทั้งในแง่ของเป้าหมาย กระบวนการและกิจกรรม หมายถึง PLC จะสร้างมรดกพลังแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับคนที่แวดล้อมอยู่ให้พัฒนาขึ้น

๑๐. กระบวนการนำนวัตกรรมไปใช้

๑. ศึกษาความเป็นมาและสภาพปัญหา

จากการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ พบว่า ผู้เรียนขาด ทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ นอกจากนั้นแล้ว ผู้เรียนขาดทักษะด้านการสืบค้นข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียนรายบุคคลที่มีความสามารถในด้านการคิด วิเคราะห์ และจัดกลุ่มผู้เรียน ตามความสามารถด้านการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้จัดทำได้ดำเนินการศึกษาความเป็นมาและสภาพปัญหาของกระบวนการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะเรื่องการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ ที่เป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับผู้เรียนในระดับประถมศึกษาจะต้องมีพื้นฐานเพื่อที่จะนำไปปรับใช้ในระดับที่สูงขึ้น จนทำให้ทราบถึงความเป็นมาและสภาพปัญหา ส่งผลให้ครูผู้สอนได้คิดค้นนวัตกรรมเพื่อใช้ในการแก้ปัญหา จนนำมาสู่การดำเนินการในครั้งนี้

๒. ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวคิด

จากการศึกษาพบว่าการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ มีความเข้าใจในตนเอง ใช้สติปัญญา คิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมที่บ่งบอกถึงการมีสมรรถนะสำคัญในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะวิชาการ ทักษะชีวิต และทักษะวิชาชีพ บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐานนั้น การเรียนรู้ที่จัดประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานให้:แก่ผู้เรียนเหมือนกับการทำงานในชีวิตจริงอย่างมีระบบ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มี ประสบการณ์ตรง ได้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหา วิธีการหาความรู้ความจริงอย่างมี เหตุผล ได้ทำการทดลอง ได้พิสูจน์สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง รู้จักการวางแผนการทำงาน ฝึกการเป็นผู้นำ ผู้ตาม ตลอดจนได้พัฒนากระบวนการคิดโดยเฉพาะ การคิดขั้นสูง และการประเมินตนเองนำไปสู่การเพิ่มความรู้ที่ได้จากการลงมือปฏิบัติ การฟัง และการสังเกต เนื่องจากผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะต่าง ๆ ด้วยตนเองทุกขั้นตอน

๓. ประชุม ชี้แจงและเตรียมความพร้อม

มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ บอกเล่าปัญหาและ อุปสรรคร่วมวางแผน พัฒนาและปรับปรุง

๔. การจัดทำและออกแบบนวัตกรรม

การออกแบบนวัตกรรมและจัดทำนวัตกรรม หลังจากการศึกษาความเป็นมาและสภาพปัญหาของกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และได้ศึกษาเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรมเพื่อถอดบทเรียนในการนำองค์ความรู้ในการสร้างสรรค์นวัตกรรมมาใช้ในการออกแบบนวัตกรรมจัดการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่ขึ้น ศึกษาวิธีการพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียน จึงได้สร้างและพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน ๕ ชุด โดยเรียงลำดับเนื้อหาที่มีความง่ายไปหายาก และใช้ระยะเวลาในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เมื่อออกแบบนวัตกรรมเรียบร้อยแล้ว ครูผู้สอนจึงได้ลงมือจัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ขึ้นจนสำเร็จพร้อมที่จะนำไปใช้กับผู้เรียน ตรวจสอบติดตามหลังการทดลองใช้นวัตกรรม การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้กับผู้เรียนเพื่อเป็นการเสริมสร้าง สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดความสนใจแล้ว ผู้จัดทำได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ถึงข้อดี-ข้อเสีย และสิ่งที่ต้องปรับปรุงเมื่อนานวัตกรรมที่สร้างขึ้นไปใช้จริง หลังจากทดลองใช้ครูผู้สอนจึงนำผลจากการทดลองใช้นวัตกรรมไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นในลำดับ

๕. ดำเนินการนำนวัตกรรมไปใช้

นำนวัตกรรมไปสู่ห้องเรียนและประเมินผล หลังจากการปรับปรุงแก้ไข นำนวัตกรรมไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ พร้อมวิเคราะห์การใช้นวัตกรรมของผู้เรียนเป็นรายบุคคลว่ามีความสอดคล้อง ตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมายมากน้อยเพียงใด

๖. ตรวจสอบและประเมินผล

โดยการวัดและประเมินผลเพื่อเปรียบเทียบระหว่างผลการทดสอบก่อนใช้นวัตกรรมและหลังการใช้นวัตกรรม เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านออกเสียงให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น การแลกเปลี่ยน และการเผยแพร่ผลงาน เมื่อผู้จัดทำดำเนินการสร้างและพัฒนานวัตกรรมครบถ้วนสมบูรณ์ตามขั้นตอนต่างๆ จึงนำนวัตกรรมเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ แพลตฟอร์มต่างๆ เพื่อให้ครูผู้สอน หรือผู้ที่มีความสนใจทั่วประเทศสามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนได้

๑๑. ผลที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย

จากการนำนวัตกรรม “การพัฒนาสมรรถนะการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อดำเนินการจัดการเรียนรู้ ในรายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบ้านแสงน้อย ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ สามารถสรุปผลที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑) **ด้านความรู้** ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับดี ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๒) **ด้านทักษะกระบวนการ** ผู้เรียนมีทักษะการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษในระดับดี

๓) **ด้านคุณลักษณะและเจตคติ** ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ มีวินัย และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด

๑๒. บทเรียนที่ได้รับ

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ช่วยให้พัฒนาให้ผู้เรียนสามารถอ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นหลายประการ ดังนี้

๑. การเรียนรู้คำศัพท์ บทอ่าน และสออดแทรกเรื่องราวเกี่ยวกับท้องถิ่นเข้าไปในเนื้อหาที่เรียน
๒. การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องราวในภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่าน ซึ่งทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสนุกและมีประสิทธิภาพ มากขึ้น
๓. การพัฒนาความคิดวิเคราะห์และการสื่อสาร ครูผู้สอนได้รับการพัฒนาในเรื่องการสร้างและพัฒนานวัตกรรม การใช้เทคโนโลยี การประเมินผล ที่หลากหลาย การวิเคราะห์สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอน และการจัดการเรียนการสอนที่สอดแทรก ความเป็นท้องถิ่นของนักเรียน
๔. การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ การเรียนการสอนไม่เพียงแต่ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ แต่ยังช่วยให้การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่สนุกและมีส่วนร่วมมากขึ้น ซึ่งสร้างแรงจูงใจและพัฒนาทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกันของนักเรียน

๑๓. เจ็อนไขความสำเร็จ

ผลลัพธ์ต่อนักเรียน

ผลการใช้นวัตกรรม“การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านแสงน้อย พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้น ตั้งใจเรียน และให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ นักเรียนได้ฝึกการทำงานเป็นทีม ฝึกการค้นคว้าหาความรู้ และลงมือปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ดังนี้

- ๑) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ ๑.๙๑
- ๒) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบ้านแสงน้อย มีทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี
- ๓) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุด

ผลลัพธ์ต่อครู

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ “การพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ สามารถนำกระบวนการไปใช้จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ นำข้อมูลสารสนเทศต่างๆ ที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ในเรื่องอื่น ๆ ได้

การวัดและการประเมินผล การนำเทคนิควิธีการสอนและการวัดผลประเมินผลที่หลากหลายมาใช้กับนักเรียน ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองโดยเน้นกระบวนการกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่ง กันและกันในการศึกษาหาความรู้และการแสวงหาคำตอบ ทบทวนเนื้อหาและทำแบบฝึกหัดอย่าง สม่่าเสมอ

ผลลัพธ์ต่อผู้บริหารสถานศึกษาและสถานศึกษา

“การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ Healthy habits ภาษาอังกฤษ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านแสงน้อย พบว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนได้ส่งเสริม สนับสนุนด้านนโยบายและงบประมาณที่จำเป็นในการพัฒนานวัตกรรมที่เอื้อต่อครูผู้สอนและผู้เรียน และสถานศึกษามีเครือข่ายความร่วมมือเพิ่มมากขึ้น ครูผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษ มีการจัดตั้งชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Professional Learning Community : PLC) เพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครู ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลสภาพที่คาดหวังและสภาพปัจจุบันที่ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การศึกษาวิเคราะห์เอกสารข้อมูลเชิงปรัชญา นโยบาย วัตถุประสงค์การเรียนการสอน พบว่า ผลการวิเคราะห์สภาพที่คาดหวัง มุ่งปฏิรูปการเรียนรู้ โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงประโยชน์ของผู้เรียน และการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดและคุณลักษณะในศตวรรษที่ ๒๑ โดยเฉพาะทักษะการทำงานร่วมกัน (Collaboration Skill) เปิดโอกาสให้เรียนรู้ตามความถนัด เรียนตามความสามารถของผู้เรียน เรียนอย่างสนุก เล่นให้มีความรู้ มีทักษะในการคิด การคิดวิเคราะห์และ แก้ปัญหา ความสามารถในการให้เหตุผลทางภาษาอังกฤษ มีจุดหมายให้พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด และแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต สำหรับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เน้นสมรรถนะสำคัญด้านการคิดที่มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดเป็นระบบ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะที่สำคัญ ๕ ประการ ดังนี้

- ๑) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด
- ๒) ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ
- ๓) ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการ แก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
- ๔) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนากระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และการอยู่ร่วมกันในสังคม
- ๕) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

ผลลัพธ์ต่อชุมชน :

“การพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านแสงน้อย พบว่า ผู้ปกครองและชุมชนสามารถมีส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือ และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชน

ลงชื่อ.....ผู้รายงานนวัตกรรม
(นางสาวสุนิษา สีส่วน)
ตำแหน่ง ครู

๑๔. ภาพกิจกรรม

ทำแบบทดสอบก่อนเรียนและผู้เรียนทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์

๑๔. ภาพกิจกรรม

บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

๑๔. ภาพกิจกรรม

ท่านศึกษานิเทศก์ กำกับติดตาม การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

การทดสอบหลังเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้

Unit 3 Healthy habits

ชื่อรายวิชา (อ15101) ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้สอน นางสาวสุนิษา สีส่วน

ใช้สอนวันที่

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

เวลาเรียน 10 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

โรงเรียน บ้านแสงน้อย สพ.อุบลราชธานี เขต 1

1. สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

- ตัวชี้วัด
1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน
 2. อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
 3. ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยค และข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน
 4. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

- ตัวชี้วัด
1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล
 2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำง่าย ๆ
 4. พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

- ตัวชี้วัด
1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

- ตัวชี้วัด
1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
 3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

- ตัวชี้วัด
1. ฟัง/พูด และอ่าน/เขียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และ

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด 1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

2. สารสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร สุขนิสัยที่ดี อาการเจ็บป่วย และคำลำดับขั้นตอน โครงสร้างประโยคที่ใช้ในการบอกอาหารที่ดีและไม่ดีต่อตนเอง การถามและบอกเกี่ยวกับอาหารที่รับประทาน อาการเจ็บป่วย โครงสร้างประโยคบอกลำดับขั้นตอนในการทำอาหาร การให้คำแนะนำ ทำให้ผู้เรียนสามารถพูดและเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว อาหาร และขั้นตอนในการทำอาหาร รวมทั้งสามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยกับผู้อื่นได้ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

3. สารการเรียนรู้

• คำศัพท์ (Vocabulary)

- คำศัพท์ทบทวน :

(noun) sandwich, fish, chicken, egg, ice cream, chocolate, milk, orange juice, bread, biscuit, pear, strawberry, carrot, cake, rice, soup

- คำศัพท์ใหม่ :

(noun) grapes, watermelon, ham, sweet, toast, cereal, lollipop, cookie, sausage, hot dog, ingredient, recipe, syrup, headache, toothache, stomachache, sore throat, cold

(adverb) first, next, then, finally

(verb) boil, peel, slice, pour, serve

(noun phrase) half a cup, one cup

(verb phrase) do exercise, have a shower, clean teeth, have a hot drink, drink cold water, eat sweets, eat anything, see the doctor, see the dentist, take some medicine

• การออกเสียง (Pronunciation)

- เสียงพยัญชนะ g :

/g/: girl, game /dʒ /: orange, sausage

- การเน้นเสียงหนัก-เบา (stress) :

watermelon, **c**ereal, **l**ollipop, **c**ookie, **s**ausage, **h**ot dog, **h**eadache, **t**oothache, **s**tomachache, **s**ore **t**hroat

- ทำนองเสียง (intonation) :

falling intonation in Wh-questions

rising intonation in Yes-No questions

- หน้าที่ทางภาษาและโครงสร้าง/ไวยากรณ์ (Functions & Structure/Grammar)

หน้าที่ทางภาษา (Functions)	โครงสร้าง/ไวยากรณ์ (Structure/Grammar)
การบอกลำดับขั้นตอนในการทำอาหาร	Imperative เช่น First, boil the sugar and water to make the syrup. Next, wash the fruit. Then, peel and slice the fruit. Finally, serve with ice cream.
การขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารที่รับประทาน	has/have (Wh-questions & Answers) เช่น What have you got for lunch? I've got a sandwich. What have you got to drink? I've got some water. has/have (Yes-No questions & Answers) เช่น Have you got any fruit? Yes, I have got some watermelon.
การให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารที่ดีและไม่ดีต่อตนเอง	Present simple tense (statements) เช่น Milk is good for me. I eat it every day. Chocolate is not good for me. I don't eat it.
การขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย	Present simple tense (Wh-questions & Answers) เช่น What's wrong with Polly? She has a toothache. What's wrong with you? I have a cold.
การให้คำแนะนำเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย	should (suggestion) เช่น You should take some medicine and go to bed. You shouldn't drink cold water.
การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสุขนิสัยของตนเอง	Present simple tense (statements) เช่น I have a healthy diet. I always eat fruits and my favorite fruit is an apple.

- ทักษะ (Skills)

- การฟัง : ฟังเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ
- การพูด : พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารที่ดีและไม่ดีต่อตนเอง, พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารที่ผู้อื่นมี, พูดสนทนาเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย รวมทั้งให้คำแนะนำ
- การอ่าน : อ่านเพื่อความเข้าใจ, อ่านเพื่อหาใจความสำคัญ, อ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ
- การเขียน : เขียนวิธีทำอาหาร, เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับสุขนิสัยของตนเอง

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

4.1 ความสามารถในการสื่อสาร

4.2 ความสามารถในการคิด

- คิดวิเคราะห์
- คิดอย่างสร้างสรรค์

4.3 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

- ทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถแสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น
- มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร

4.4 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

- รวบรวมข้อมูล

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

5.1 ใฝ่เรียนรู้

5.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6. ชิ้นงาน/ภาระงาน

- 6.1 การพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารที่ดีและไม่ดีต่อตนเอง
- 6.2 การพูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารที่ผู้อื่นรับประทาน
- 6.3 การเขียนวิธีทำอาหาร
- 6.4 การพูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยของผู้อื่น รวมทั้งให้คำแนะนำ
- 6.5 การพูดสนทนาเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย
- 6.6 การเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับสุขนิสัยของตนเอง
- 6.7 ชิ้นงานโปสเตอร์ Healthy habits
- 6.8 ชิ้นงานโปสเตอร์เกี่ยวกับสุขนิสัยของเพื่อนและการพูดนำเสนอ
- 6.9 สมุดคำศัพท์ Your word book

7. การวัดและประเมินผล

แผนฯ / ชั่วโมงที่	ตัวชี้วัด	รายการประเมิน (จุดประสงค์การเรียนรู้)	การประเมิน		
			วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
แผนฯ Lesson 1 4 ชั่วโมง (ชั่วโมงที่ 1-4)	ต 1.1 ป. 5/2	ออกเสียง สะกดคำ และบอก ความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารได้	ประเมินการอ่าน ออกเสียงคำศัพท์	แบบประเมิน ทักษะทางภาษา	ระดับคุณภาพ พอใช้
	ต 1.1 ป. 5/3	อย่างถูกต้อง	ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ร้อยละ 70
	ต 1.1 ป. 5/2	ออกเสียงคำศัพท์ที่มีพยัญชนะ g ได้ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	ประเมินการอ่าน ออกเสียงคำศัพท์	แบบประเมิน ทักษะทางภาษา	ระดับคุณภาพ พอใช้

	ต 1.1 ป. 5/3	ฟังและอ่านแล้วระบุภาพได้อย่างถูกต้อง	ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ร้อยละ 70
	ต 1.1 ป. 5/4	ตอบคำถามจากการฟังได้อย่างถูกต้อง	ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ร้อยละ 70
	ต 1.3 ป. 5/1 ต 4.1 ป. 5/1	พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารที่ดีและไม่ดีต่อตนเองได้อย่างคล่องแคล่ว	ประเมินทักษะการพูด	แบบประเมินทักษะทางภาษา	ระดับคุณภาพพอใช้
	ต 1.2 ป. 5/4 ต 4.1 ป. 5/1	พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารที่ผู้อื่นรับประทานได้อย่างคล่องแคล่ว	ประเมินทักษะการพูด	แบบประเมินทักษะทางภาษา	ระดับคุณภาพพอใช้
	ต 1.3 ป. 5/1	เขียนวิธีทำอาหารได้อย่างถูกต้อง	ประเมินทักษะการเขียน	แบบประเมินทักษะทางภาษา	ระดับคุณภาพพอใช้
	ต 1.1 ป. 5/1	ปฏิบัติตามขั้นตอนในการทำอาหารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	สังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ระหว่างเรียน ประเมินการทำงานกลุ่ม	แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ แบบประเมินการทำงานกลุ่ม	ระดับคุณภาพพอใช้ ระดับคุณภาพพอใช้
แผนฯ Lesson 2 9 ชั่วโมง (ชั่วโมงที่ 5-10)	ต 1.1 ป. 5/2	ออกเสียง สะกดคำ และบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับสุขอนามัยที่ดี	ประเมินการอ่านออกเสียงคำศัพท์	แบบประเมินทักษะทางภาษา	ระดับคุณภาพพอใช้
	ต 1.1 ป. 5/3	และอาการเจ็บป่วยได้อย่างถูกต้อง	ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ร้อยละ 60
	ต 1.1 ป. 5/3	ฟังและระบุภาพได้อย่างถูกต้อง	ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ร้อยละ 60
	ต 1.1 ป. 5/4	ตอบคำถามจากการอ่านได้อย่างถูกต้อง	ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ร้อยละ 60
	ต 1.2 ป. 5/2 ต 1.2 ป. 5/4 ต 4.1 ป. 5/1	พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยของผู้อื่น รวมทั้งให้คำแนะนำได้อย่างคล่องแคล่ว	ประเมินทักษะการพูด	แบบประเมินทักษะทางภาษา	ระดับคุณภาพพอใช้
	ต 1.2 ป. 5/1 ต 1.2 ป. 5/2 ต 1.2 ป. 5/4 ต 2.1 ป. 5/1	พูดสนทนาเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยได้อย่างคล่องแคล่วและเหมาะสม	ประเมินทักษะการพูด	แบบประเมินทักษะทางภาษา	ระดับคุณภาพพอใช้

ต 4.1 ป. 5/1					
ต 1.3 ป. 5/1	เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับสุขนิสัยของตนเองได้อย่างถูกต้อง	ประเมินทักษะการเขียน	แบบประเมินทักษะทางภาษา	ระดับคุณภาพพอใช้	
ต 1.3 ป. 5/1 ต 4.2 ป. 5/1	ค้นคว้าข้อมูลและทำชิ้นงานโปสเตอร์ Healthy habits ได้อย่างสร้างสรรค์	ประเมินชิ้นงานโปสเตอร์	แบบประเมินชิ้นงาน	ระดับคุณภาพพอใช้	
ต 1.3 ป. 5/1	ทำชิ้นงานโปสเตอร์เกี่ยวกับสุขนิสัยของเพื่อนและพุดนำเสนอได้อย่างมั่นใจ	ประเมินชิ้นงานและการพุดนำเสนอ ประเมินการทำงานกลุ่ม	แบบประเมินชิ้นงานและการพุดนำเสนอ แบบประเมินการทำงานกลุ่ม	ระดับคุณภาพพอใช้ ระดับคุณภาพพอใช้	
ต 2.1 ป. 5/3	มีส่วนร่วมในการร้องเพลงและเล่นเกมทางภาษา	สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ระหว่างเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	ระดับคุณภาพพอใช้	
ต 4.2 ป. 5/1	รวบรวมคำศัพท์ที่เรียนในสมุดคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง	ประเมินชิ้นงานสมุดคำศัพท์	แบบประเมินชิ้นงาน	ระดับคุณภาพพอใช้	

8. กิจกรรมการเรียนรู้

- กิจกรรมนำสู่การเรียนรู้
- กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้
- กิจกรรมรวบยอด

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- 9.1 แบบฝึกทักษะการอ่านทักษะการอ่านทักษะ
- 9.2 บัตรภาพ บัตรคำ
- 9.3 dictionary
- 9.4 English Worksheet
- 9.5 ใบความรู้

แผนการจัดการเรียนรู้

Unit 3 Healthy habits (Lesson 1)

จุดประสงค์การเรียนรู้

- ออกเสียง สะกดคำ และบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารได้อย่างถูกต้อง
- ออกเสียงคำศัพท์ที่มีพยัญชนะ ๑ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน
- ฟังและอ่านแล้วระบุภาพได้อย่างถูกต้อง
- ตอบคำถามจากการฟังได้อย่างถูกต้อง
- พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารที่ดีและไม่ดีต่อตนเองได้อย่างคล่องแคล่ว

1. สารสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและคำบอกลำดับขั้นตอน โครงสร้างประโยคที่ใช้ในการบอกอาหารที่ดีและไม่ดีต่อตนเอง การถามและบอกเกี่ยวกับอาหารที่รับประทาน การบอกลำดับขั้นตอนในการทำอาหาร ทำให้ผู้เรียนสามารถพูดและเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารและขั้นตอนในการทำอาหารได้ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

- มฐ. ต 1.1 ป.5/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน
- มฐ. ต 1.1 ป.5/2 อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
- มฐ. ต 1.1 ป.5/3 ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยค และข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน
- มฐ. ต 1.1 ป.5/4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ
- มฐ. ต 1.2 ป.5/2 ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำง่าย ๆ
- มฐ. ต 1.2 ป.5/4 พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว
- มฐ. ต 1.3 ป.5/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว
- มฐ. ต 4.1 ป.5/1 ฟัง พูด และอ่าน/เขียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

3. สารการเรียนรู้

• คำศัพท์ (Vocabulary)

- คำศัพท์ทบทวน :

(noun) sandwich, fish, chicken, egg, ice cream, chocolate, milk, orange juice, bread, biscuit, pear, strawberry, carrot, cake, rice, soup

- คำศัพท์ใหม่ : (noun) grapes, watermelon, ham, sweet, toast, cereal, lollipop, cookie, sausage, hot dog, ingredient, recipe, syrup
(adverb) first, next, then, finally
(verb) boil, peel, slice, pour, serve
(noun phrase) half a cup, one cup

- การออกเสียง (Pronunciation)

- เสียงพยัญชนะ g : /g/: girl, game /dʒ /: orange, sausage
- การเน้นเสียงหนัก-เบา (stress) : watermelon, cereal, lollipop, cookie, sausage, hot dog
- ทำนองเสียง (intonation) : falling intonation in Wh-questions
rising intonation in Yes-No questions

- หน้าที่ทางภาษาและโครงสร้าง/ไวยากรณ์ (Functions & Structure/Grammar)

หน้าที่ทางภาษา (Functions)	โครงสร้าง/ไวยากรณ์ (Structure/Grammar)
การบอกลำดับขั้นตอนในการทำอาหาร	Imperative เช่น First, boil the sugar and water to make the syrup. Next, wash the fruit. Then, peel and slice the fruit. Finally, serve with ice cream.
การขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารที่รับประทาน	has/have (Wh-questions & Answers) เช่น What have you got for lunch? I've got a sandwich. What have you got to drink? I've got some water. has/have (Yes-No questions & Answers) เช่น Have you got any fruit? Yes, I have got some watermelon.
การให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารที่ดีและไม่ดีต่อตนเอง	Present simple tense (statements) เช่น Milk is good for me. I eat it every day. Chocolate is not good for me. I don't eat it.

- ทักษะ (Skills)

- การฟัง : ฟังเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ
- การพูด : พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารที่ดีและไม่ดีต่อตนเอง, พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารที่ผู้อื่นรับประทาน
- การอ่าน : อ่านเพื่อความเข้าใจ
-

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

4.1 ความสามารถในการสื่อสาร

4.2 ความสามารถในการคิด

- คิดวิเคราะห์

4.3 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

- ทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถแสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

5.1 ใฝ่เรียนรู้

5.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6. กิจกรรมการเรียนรู้

6.1 ชั่วโมงที่ 1-2

★ กิจกรรมนำสู่การเรียนรู้

1. ครูทักทายนักเรียนในห้องเรียน และนักเรียนทักทายครูโดยพร้อมเพรียงกัน
2. ครูทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารได้แก่ sandwich, fish, chicken, egg, ice cream, chocolate, milk, orange juice, bread, biscuit, pear, strawberry, carrot, cake, rice, soup โดยแสดงบัตรภาพ แล้วให้นักเรียนพูดคำศัพท์ พร้อมทั้งบอกความหมาย
3. นักเรียนดูภาพ *What can you see?* แล้วครูถามคำถาม เช่น

Teacher: Look at picture 1. Where is the girl?

Students: She is in the gym.

Teacher: Look at picture 2. Where are the children?

Students: They are at the swimming pool.

Teacher: Look at picture 3. Is there a cake and a sandwich on the table?

Students: Yes, there is.

Teacher: Look at picture 4. Where are the children?

Students: They are at the hospital/clinic.

หลังจากนั้นครูสนทนากับนักเรียนเป็นภาษาไทยเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียน โดยถามนักเรียนว่า การเล่นกีฬา เช่น วอลเลย์บอล เล่นบาสเกตบอล มีประโยชน์อย่างไรบ้าง เมื่อได้คำตอบว่าร่างกายแข็งแรง ครูบอกว่า นอกจากการเล่นกีฬาแล้วการกินอาหารก็มีส่วนทำให้ร่างกายแข็งแรงเช่นกัน แล้วให้นักเรียนช่วยกันคิดว่าอาหารชนิดใดที่เราไม่ควรกินเยอะเพราะอะไร อาหารชนิดใดที่ควรกินเป็นประจำ จากนั้นครูให้นักเรียนเดาว่าเนื้อหาในบทเรียนนี้น่าจะเกี่ยวกับเรื่องอะไร (เรื่องเกี่ยวกับอาหารที่มีประโยชน์) แล้วครูค่อยบอกว่า ในบทเรียนนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร และการบอกอาหารที่มีประโยชน์และไม่มีประโยชน์ต่อตนเอง

4. นักเรียนอ่านประโยคคำถาม *Look at the pictures and answer the questions.* แล้วช่วยกันบอกว่าคำถามแต่ละข้อถามว่าอะไร จากนั้นให้นักเรียนดูภาพในข้อ 1 แล้วตอบคำถาม เสร็จแล้วครูอ่านคำถาม ให้นักเรียนบอกคำตอบ

- 1 She is playing basketball.
- 2 There are three children in the swimming pool.
- 3 They are eating some food.
- 4 Bananas, apples and oranges.
- 5 No, they aren't.

★ **กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้**

1. ครูสอนคำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร โดยแสดงบัตรภาพ grapes (องุ่น), watermelon (แตงโม), ham (แฮม), sweet (ลูกอม), toast (ขนมปังปิ้ง), cereal (ซีเรียล), lollipop (อมยิ้ม), cookie (คุกกี้), sausage (ไส้กรอก), hot dog (ขนมปังประกบไส้กรอก) แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกเป็นภาษาไทยว่าคืออะไร จากนั้นครูและนักเรียนสรุปความหมายร่วมกัน แล้วให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามครู โดยคำว่า watermelon, cereal, lollipop, cookie, sausage, hot dog ให้ลงเสียงหนักที่พยางค์แรก
2. ครูเปิดคลิปคำศัพท์ให้นักเรียนฟังและชี้ภาพ *Listen, point and repeat.* ตามคำศัพท์ที่ได้ยิน แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามหลาย ๆ ครั้ง จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ด้วยตนเองพร้อม ๆ กัน

grapes	watermelon	ham	sweet	toast
cereal	lollipop	cookie	sausage	hot dog

3. ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วติดบัตรภาพอาหารบนกระดานครั้งละ 3 ใบ ให้ทั้ง 2 กลุ่ม ผลัดกันพูดคำศัพท์ตามบัตรภาพ ครูทำกิจกรรมเช่นนี้ 5-6 รอบ
4. ครูเขียนคำว่า healthy บนกระดานและพูดว่า I play badminton every day. I eat vegetables. So I'm healthy. ให้นักเรียนเดาความหมายของ healthy (มีสุขภาพดี) แล้วออกเสียงคำศัพท์ตามครู จากนั้นครูให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า คำนี้ถ้าพูดถึงสุขภาพจะมีความหมายว่า มีสุขภาพดี แต่ถ้าพูดถึงอาหารจะมีความหมายว่า มีประโยชน์
ต่อมาครูเขียนคำว่า unhealthy และบอกว่า un มีความหมายว่า ไม่ เมื่อเติมหน้าคำศัพท์จะทำให้มีความหมายตรงข้ามกับคำเดิม แล้วให้นักเรียนบอกความหมายของ unhealthy (ไม่มีประโยชน์, สุขภาพไม่ดี) และออกเสียงคำศัพท์ตามครู
5. ครูบอกนักเรียนว่า อาหารมีทั้งที่มีประโยชน์ ดีต่อสุขภาพ และอาหารที่ไม่มีประโยชน์ ดังนั้นนักเรียนควรเลือกรับประทานให้เหมาะสม แล้วครูยกตัวอย่างการบอกอาหารที่ดีต่อตนเอง โดยแสดงบัตรภาพ

ซีเรียลและพุด Cereal is good for me. I eat it every day. พร้อมทั้งเขียนประโยคบนกระดานให้นักเรียนช่วยกันบอกความหมาย แล้วพุดประโยคตามครู 2 ครั้ง ต่อมาครูยกตัวอย่างการบอกอาหารที่ไม่ดีต่อตนเอง โดยแสดงบัตรภาพพิซซ่าและพุด Pizza is not good for me. I don't eat it. แล้วเขียนประโยคบนกระดานให้นักเรียนช่วยกันบอกความหมายและพุดประโยคตามครู จากนั้นครูพุดบอกอาหารที่ดีและไม่ดีต่อตนเองโดยใช้คำนามพหูพจน์ และเขียนประโยคบนกระดานให้นักเรียนบอกความหมาย แล้วพุดประโยคตามครู

Eggs are good for me. I eat them every day.

Sweets are not good for me. I don't eat them.

ให้นักเรียนดูคำกริยาของประโยคทั้งหมดบนกระดาน ครูถามว่า is, are ใช้ต่างกันอย่างไร (is ใช้กับคำนามเอกพจน์ ส่วน are ใช้กับคำนามพหูพจน์) เราใช้คำสรรพนามคำใดแทนคำนามเอกพจน์ (them) และใช้คำสรรพนามคำใดแทนคำนามพหูพจน์ (it) จากนั้นครูถามนักเรียนว่า it และ they เป็นคำสรรพนามรูปประธานหรือรูปกรรม และรู้ได้อย่างไร (รูปกรรม เพราะอยู่หลังคำกริยา eat) แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกโครงสร้างประโยคในการบอกอาหารที่ดีต่อตนเองและไม่ดีต่อตนเอง

<p>(คำนามเอกพจน์) + is + good + for + me. I + eat + it + every day.</p> <p>(คำนามเอกพจน์) + is + not + good + for + me. I + don't + eat + it.</p>
<p>(คำนามพหูพจน์) + are + good + for + me. I + eat + them + every day.</p> <p>(คำนามพหูพจน์) + are + not + good + for + me. I + don't + eat + them.</p>

จากนั้นครูแสดงบัตรภาพอาหาร แล้วสุ่มเรียกนักเรียนบอกว่าอาหารในภาพดีหรือไม่ดีต่อตนเอง

Teacher: (แสดงบัตรภาพนมกล่อง)

Student 1: Milk is good for me. I eat it every day.

Teacher: (แสดงบัตรภาพลูกอมหลาย ๆ เม็ด)

Student 2: Sweets are not good for me. I don't eat them.

6. ครูบอกว่า นักเรียนจะได้ฟังคำแนะนำเกี่ยวกับการรับประทานอาหารเพื่อให้มีสุขภาพที่ดี แล้วให้นักเรียนแยกอาหารที่ดีต่อตนเองและไม่ดีต่อตนเองให้ถูกต้องตามที่ฟัง จากนั้นให้นักเรียนดูภาพอาหาร *Listen and draw lines from the foods to the correct basket.* และบอกคำศัพท์เพื่อเตรียมพร้อมก่อนการฟัง ขณะที่นักเรียนออกเสียง ครูตรวจสอบด้วยว่านักเรียนออกเสียงคำว่า vegetables /'vedʒtəbvl/, chocolate /'tʃɒklət/, pizza /'pi:tə/ ถูกต้องหรือไม่ เพราะจะส่งผลต่อการฟัง หากนักเรียนออกเสียงผิด ให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามครูให้ถูกต้อง

ครูบอกว่าการฟังลักษณะนี้เป็นการฟังเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ ซึ่งนักเรียนต้องฟังเพื่อหาว่าอาหารชนิดใดบ้างที่ควรรับประทาน และอาหารชนิดใดไม่ควรรับประทาน จากนั้นครู ให้นักเรียนฟัง 1-2 ครั้ง และโยงเส้นจากภาพอาหารไปหาตะกร้าที่ถูกต้อง

If you want to be healthy, this is the advice. Eat rice, fish, vegetables and fruit. Fish is very good for you and rice gives you energy. Do not eat too many sweets or too much chocolate, cookies and pizza. Drink water. Do not drink too much cola.

ครูเฉลยคำตอบและหากมีนักเรียนจำนวนมากทำแบบฝึกทักษะการอ่านทักษะการอ่านหัดไม่ถูกต้องหลายข้อ ครูติด Audio script บนกระดาน แล้วให้นักเรียนฟัง อีกครั้งและอ่านตาม เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ฟังยิ่งขึ้น

healthy - vegetables, fruit, fish, rice, water,
unhealthy - cola, pizza, sweets, chocolate, cookies

7. ครูให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน ผลัดกันพูดบอกอาหาร ที่ดีต่อตนเองและไม่ดีต่อตนเอง ครูเดินสังเกตและให้ feedback เพื่อปรับปรุงการพูดของนักเรียน

Student 1: Cola is not good for me. I don't eat it.

Student 2: Vegetables are good for me. I eat them every day.

★ กิจกรรมรวบยอด

ครูให้นักเรียนนึกถึงอาหารที่ตนเองชอบกิน 5 อย่าง แล้วคิดว่าอาหารดังกล่าวดีต่อตนเองหรือไม่ จากนั้นให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน ผลัดกันพูดบอกอาหารที่ชอบกินว่าดีต่อตนเองหรือไม่ดีต่อตนเองโดยครูเดินสังเกตรอบ ๆ ชั้นเรียนขณะนักเรียนทำกิจกรรม และให้ feedback กับนักเรียน จากนั้นสุ่มเรียกนักเรียน 3-4 คน ออกมาพูดให้เพื่อนฟังหน้าชั้นเรียน

Student 3: Chocolate is not good for me. I don't eat it.

Cola is not good for me. I don't eat it.

Milk is good for me. I eat it every day.

Apples are good for me. I eat them every day.

Carrots are good for me. I eat them every day.

Homework: หลังจากที่ครูตรวจการบ้านแล้ว หากนักเรียนส่วนใหญ่ทำไม่ถูกต้อง ครูให้ feedback กับนักเรียนในคาบถัดไป แล้วอธิบายเพิ่มเติม หรือให้นักเรียนทำใบงานเสริม

1. นักเรียนทำ **แบบฝึกทักษะการอ่าน Look at the pictures. Then complete the sentences.** โดยดูภาพในข้อ 1 และเติมคำลงในประโยคด้วยคำที่กำหนดให้

1 exercise 2 swimming pool 3 eating 4 doctor

2. นักเรียนทำ **แบบฝึกทักษะการอ่าน Look and complete the puzzle.** โดยดูภาพและเขียนคำศัพท์ ลงในอักษรไขว้ให้ถูกต้อง

1 watermelon 2 pears 3 cereal 4 cake
5 sausage 6 soup 7 egg 8 lollipop

3. นักเรียนทำ **แบบฝึกทักษะการอ่าน Write the name of each food in the correct column.** โดยดูภาพและเขียนคำศัพท์ลงในตารางให้ถูกต้องตามหัวข้อ

healthy food - salad, fruit, cereal, fish, orange juice
unhealthy food - cake, cola, sweet, pizza, ice cream

6.2 ชั่วโมงที่ 3

★ กิจกรรมนำสู่การเรียนรู้

- ครูทักทายนักเรียนในห้องเรียน และนักเรียนทักทายครูโดยพร้อมเพรียงกัน
- นักเรียนเล่นเกม What's missing? ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร โดยครูนำบัตรภาพอาหารมาติดบนกระดาน ครั้งละ 3-4 ใบ จากนั้นให้นักเรียนหลับตาและนับ 1-5 เป็นภาษาอังกฤษ ระหว่างที่นักเรียนหลับตา ครูดึงบัตรภาพออก 1 ใบ เมื่อนักเรียนนับเลขครบแล้วให้ลืมตา แล้วครูถามว่า What's missing? ให้นักเรียนบอกว่าบัตรภาพใดที่หายไป ครูทำกิจกรรมเช่นนี้อีก 4-5 รอบ
- ครูแสดงบัตรภาพอาหารส้ม องุ่น และไส้กรอก และบอกนักเรียนว่ากลางวันครูรับประทานอาหาร 3 อย่าง ให้นักเรียนบอกคำศัพท์ของอาหารที่ครูรับประทาน แล้วครูเขียนคำศัพท์บนกระดาน orange, grapes, sausage และขีดเส้นใต้ตัว g และ ge จากนั้นให้นักเรียนเดาว่าวันนี้เราจะฝีกออกเสียงคำศัพท์อะไร (คำศัพท์ที่มี g และ ge) แล้วครูจึงบอกว่า นักเรียนจะได้ฝีกออกเสียงคำศัพท์ที่มีพยัญชนะ g, ge และฝีกพูดถาม-ตอบเกี่ยวกับอาหารที่มี

★ กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้

- ครูสอนการออกเสียง g และ ge โดยเขียนคำศัพท์บนกระดาน ดังนี้

gun game sausage orange

ครูออกเสียงคำว่า gun และ game แล้วถามนักเรียนว่า เสียงตัว g ออกเสียงเหมือนตัวอักษรใดในภาษาไทย เมื่อนักเรียนตอบว่า ก ครูอธิบายเพิ่มเติมว่า จริง ๆ แล้ว เสียงพยัญชนะ g เมื่ออยู่ต้นคำ เวลาออกเสียงเส้นเสียงจะสั่น เพราะเป็นเสียงก้อง จึงต่างจากเสียง ก ในภาษาไทยที่เป็นเสียงไม่ก้อง

แล้วครูให้นักเรียนออกเสียงคำว่า gun, game ตามครูหลาย ๆ ครั้ง โดยเอามือแตะที่ลำคอด้วยจะรู้สึกถึงความสั่นของเส้นเสียง ต่อมาครูสอนออกเสียง ge โดยออกเสียง orange, sausage ให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง และบอกว่า ge เมื่ออยู่ท้ายคำออกเสียงเหมือน g หรือไม่ (ไม่) แล้วครูบอกว่า ge ออกเสียงเหมือนตัว j /dʒ/ และครู ออกเสียงคำว่า jam, orange ให้นักเรียนสังเกตปากครูในการออกเสียง ซึ่งริมฝีปากจะห่อกลมและยื่นออกมาข้างหน้าเล็กน้อย จากนั้นครูให้นักเรียนออกเสียงตามครูหลาย ๆ ครั้ง แล้วครูให้นักเรียน ออกเสียงคำศัพท์ทั้งหมดบนกระดานตามครูพร้อมกันอีกครั้ง และออกเสียงด้วยตนเอง เมื่อนักเรียนออกเสียง g และ ge คล่องแล้ว ครูให้นักเรียนออกเสียงคำภาษาไทยที่ขึ้นต้นด้วย จ เช่น จาน จริง ให้นักเรียนสังเกตว่าเวลาออกเสียง จ ลักษณะริมฝีปากเหมือนกับออกเสียง ge หรือไม่ (ไม่เหมือน) แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกลักษณะริมฝีปากขณะออกเสียง จ เพื่อให้รู้ความแตกต่าง จากนั้นครูช่วยสรุปว่า การออกเสียง จ ริมฝีปากไม่ต้องห่อกลม แต่การออกเสียง ge ริมฝีปากจะห่อกลมและยื่นออกมาข้างหน้าเล็กน้อย โดยครูย้ำว่า ge ออกเสียงไม่เหมือนกับ จ ในภาษาไทย แล้วครูเปิด track ให้นักเรียนฟังประโยค และฝึกออกเสียงตาม แล้วออกเสียงด้วยตนเองพร้อมกัน และเป็นรายบุคคล

The girl in an orange shirt is playing a computer game.

- ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน โดยให้แต่ละกลุ่มมีทั้งเด็กเก่งและเด็กอ่อน แล้วครูเปิด track 41 ให้นักเรียนฟังคำศัพท์ในแบบฝึกทักษะการอ่าน *English sounds* แล้วฝึกออกเสียงตามหลาย ๆ ครั้ง จากนั้นให้แต่ละกลุ่มไปฝึกออกเสียงนอกเวลาเรียน โดยให้เด็กเก่งช่วยเหลือเด็กอ่อน แล้วมาออกเสียงให้ครูฟัง

glue green gun large change vegetable

- ครูบอกว่า ในภาษาอังกฤษมีการแบ่งคำนามเป็นคำนามนับได้ (countable noun) และคำนามนับไม่ได้ (uncountable noun) แล้วครูแสดงบัตรภาพแอปเปิล 5 ผล และภาพแซนดวิช 2 ชิ้น จากนั้นให้นักเรียนนับจำนวน แล้วครูถามนักเรียนว่า นับจำนวนสิ่งของในภาพได้หรือไม่ เมื่อได้คำตอบว่านับได้ ครูบอกว่า สิ่งที่เราสามารถนับจำนวนได้เรียกว่า คำนามนับได้ ต่อมาครูแสดงภาพข้าว 1 ถ้วย และภาพน้ำ 1 ขวด แล้วถามนักเรียนว่า นับจำนวนข้าวและน้ำได้หรือไม่โดยไม่นับที่ภาชนะ เช่น ถ้วย ขวด เมื่อนักเรียนตอบว่าไม่ได้ ครูให้นักเรียนช่วยกันคิดว่าทำไมจึงนับจำนวนสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ จนได้ข้อสรุปร่วมกันว่า เพราะมีปริมาณมากเกินไปและเป็นของเหลว แล้วครูบอกว่า สิ่งที่เราไม่สามารถนับจำนวนได้เรียกว่า คำนามนับไม่ได้ จากนั้นครูเขียน countable noun และ uncountable noun บนกระดานคนละฝั่ง แล้วแจกบัตรภาพอาหารให้นักเรียน 10 คน นำไปติดบนกระดานให้ถูกต้องตามหัวข้อ ครูให้นักเรียนในชั้นช่วยกันตรวจว่าเพื่อนติดบัตรภาพถูกต้องตามหัวข้อหรือไม่ แล้วครูให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ถ้านักเรียนต้องการนับจำนวนของคำนามนับไม่ได้ให้นับที่บรรจุภัณฑ์ หรือภาชนะ เช่น a bottle of water (น้ำ 1 ขวด), a bowl of rice (ข้าว 1 ถ้วย) หรือนับเป็นชิ้น ๆ เช่น a piece of toast (ขนมปังปิ้ง 1 ชิ้น) ดังนั้น แดงโมที่หั่นเป็นชิ้น ๆ จะถือเป็นคำนามนับไม่ได้ ถ้าต้องการ

นับจะใช้ a piece of watermelon, two pieces of watermelon แต่ถ้าแต่งโมเป็นลูกสามารถนับได้ เช่น a watermelon, two watermelons เช่นเดียวกับเค้ก ถ้าต้องการนับเค้กที่เป็นชิ้น ๆ จะใช้ a piece of cake แต่เค้กเป็นก้อนสามารถนับได้ จะใช้ a cake, two cakes

Background Information

คำนามนับได้ (countable noun) คือ คำนามที่เราสามารถนับและระบุจำนวนได้อย่างชัดเจน เช่น sweet, burger, dog, house ซึ่งคำนามนับได้จะมีทั้งรูปเอกพจน์และพหูพจน์ หากอยู่ในรูปเอกพจน์จะใช้ a หรือ an นำหน้า

คำนามนับไม่ได้ (uncountable noun) คือ คำนามที่เราไม่สามารถนับและระบุจำนวนได้อย่างชัดเจน โดยจะเป็นสิ่งที่มีปริมาณมากจนไม่สามารถนับได้ เช่น sugar, rice หรือไม่มีรูปร่างแน่นอน เช่น ของเหลว จึงทำให้ไม่สามารถนับได้ เช่น water, milk ซึ่งคำนามนับไม่ได้จะไม่มีรูปพหูพจน์

ที่มา : <https://www.ef.co.th/useful-english/english-grammar/countable-and-uncountable-nouns>

4. ครูทบทวนการใช้ some และ any โดยเขียนประโยคบนกระดาน แล้วให้นักเรียนบอกว่าจะเติม some หรือ any

There are tomatoes. (some)

There is soup. (some)

There isn't milk. (any)

There aren't apples. (any)

จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันบอกหลักการใช้ some และ any แล้วสรุปร่วมกัน

some ใช้กับประโยคบอกเล่า ใช้นำหน้าคำนามพหูพจน์หรือคำนามนับไม่ได้

any ใช้กับประโยคปฏิเสธ ใช้นำหน้าคำนามพหูพจน์หรือคำนามนับไม่ได้

5. นักเรียนดูภาพอาหารใน **แบบฝึกทักษะการอ่าน Complete with some or any.** แล้วเติม some หรือ any ลงในประโยคให้ถูกต้อง เสร็จแล้วครูสุ่มเรียกนักเรียน 10 คน ให้อ่านคนละ 1 ประโยค และครูตรวจคำตอบ

1 some, any

2 any, some

3 some

4 any

5 some, any

6 any

7 any

6. ครูทบทวนคำถาม Have you got any ...? เพื่อถามอาหารที่รับประทาน โดยครูเขียนโครงสร้างประโยคคำถามบนกระดาน แล้วถามว่า คำถามที่ขึ้นต้นด้วย have จะตอบว่าอย่างไร เมื่อได้คำตอบว่า yes หรือ no แล้วครูให้นักเรียน 1 คน ถามครู ดังนี้

Student 1: Have you got any fruit?

Teacher: Yes, I've got some apples. (ชูบัตรภาพแอปเปิล)

แล้วครูแจกบัตรภาพผลไม้ให้นักเรียน 2 คน คนละ 1 ชนิด แล้วให้นักเรียนในชั้นถามผลไม้ที่เพื่อนรับประทาน

Students: Have you got any fruit?

Student 2: Yes, I've got some bananas. (ชูบัตรภาพกล้วย)

Students: Have you got any fruit?

Student 3: Yes, I've got some grapes. (ชูบัตรภาพองุ่น)

7. ครูบอกสถานการณ์ว่า ครูเห็นนักเรียนถือกระเป๋าใส่กล่องข้าวกลางวันกำลังเดินไปทางโรงอาหาร จึงทักทายและถามนักเรียนว่า อาหารกลางวันของนักเรียนมีอะไรบ้าง โดยครูสนทนากับนักเรียน 1 คน ที่เตรียมกับครูไว้ ดังนี้

Teacher: Hello, Tom. What have you got for lunch?

Student 4: I've got a burger.

Teacher: Have you got any fruit?

Student 4: I've got some bananas.

Teacher: What have you got to drink?

Student 4: I've got some orange juice.

Teacher: Great!

ครูเขียนบทสนทนาบนกระดาน แล้วถามนักเรียนว่า คำถามใดใช้ถามว่าอาหารกลางวันรับประทานอะไร (What have you got for lunch?) คำถามใดใช้ถามเครื่องดื่มที่ดื่ม (What have you got to drink?) จากนั้นให้นักเรียนอ่านบทสนทนาตามครูพร้อมกัน แล้วครูถามว่า คำถามใดต้องขึ้นเสียงสูงที่ทำยประโยคจนได้คำตอบว่า Have you got any fruit? แล้วให้นักเรียนอ่านบทสนทนาด้วยตนเองโดยใช้ทำนองเสียงในประโยคคำถามแบบ Yes/No questions และ Wh-questions ให้ถูกต้อง จากนั้นครูถามคำถามเพื่อให้นักเรียนวิเคราะห์โครงสร้างประโยคในการถามและบอกอาหารกลางวันและเครื่องดื่มที่รับประทาน ดังนี้

- ในประโยคคำถามตำแหน่งของ have อยู่ที่ใด (หน้าประธาน)
- ในประโยคคำตอบตำแหน่งของ have อยู่ที่ใด (หลังประธาน)
- หน้าคำศัพท์มีอาหารใช้คำบุพบทคำใด (for)
- คำว่า some ใช้หน้าคำชนิดใด (คำนามพหูพจน์และคำนามนับไม่ได้)

แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกโครงสร้างประโยค และครูเขียนโครงสร้างบนกระดาน

What have you got + for + lunch?

I + 've got (have got) + a/an/some + (อาหาร).

What have you got + to + drink?

I + 've got (have got) + some + (เครื่องดื่ม).

8. ครูทบทวนโครงสร้าง would like โดยบอกสถานการณ์ว่า นักเรียนกับพี่ชายสนทนากันเกี่ยวกับอาหารที่ต้องการรับประทานในมื้อเช้า ก่อนจะตัดสินใจเลือกว่าจะรับประทานอะไรจึงต้องมีการสอบถามถึงอาหารที่มีอยู่ แล้วครูสนทนากับนักเรียน 1 คน โดยครูรับบทเป็นพี่ชาย

Teacher: What would you like for breakfast?

Student 5: Is there any bread?

Teacher: Yes, there is.

Student 5: Are there any sausages?

Teacher: No, there aren't any. But there is some ham.

Student 5: OK. Let's have some sandwiches for breakfast.

ครูเขียนบทสนทนาบนกระดาน และถามนักเรียนว่า เราใช้คำถามใดในการถามอาหารที่ต้องการรับประทานในมื้อเช้า (What would you like for breakfast?) แล้วครูถามความหมายของ would like เมื่อได้คำตอบว่าต้องการ ครูถามต่อว่า would like กับ want แตกต่างกันอย่างใด (ทั้ง 2 คำมีความหมายเหมือนกัน แต่ would like จะสุภาพกว่า) ครูถามต่อว่า การถามอาหารที่มีอยู่ใช้โครงสร้างใด (Is there/Are there ...?) จากนั้นให้นักเรียนอ่านออกเสียงบทสนทนาพร้อมกัน

9. ครูบอกว่า นักเรียนจะได้ฟังบุคคล 2 คน คือ Ann และ Bob สนทนากันเกี่ยวกับอาหารที่ต้องการรับประทานเพื่อเลือกว่าจะรับประทานอะไรเป็นอาหารเช้า จากนั้นนักเรียนดูภาพอาหาร **Listen and tick (✓) the food Ann has.** และบอกคำศัพท์เพื่อเตรียมพร้อมก่อนการฟัง

Ann: What would you like for breakfast, Bob?

Bob: Hmm. Are there any eggs?

Ann: No, there aren't any eggs. But there are some sausages.

Bob: I don't like sausages. Is there any bread?

Ann: Yes, there is.

Bob: Is there any milk?

Ann: No, there isn't any milk. But there is some orange juice.

Bob: OK. So let's have toast and a glass of orange juice.

ครูเฉลยคำตอบ และหากมีนักเรียนจำนวนมากทำแบบฝึกทักษะการอ่านทักษะการอ่านหัดไม่ถูกต้องหลายข้อ ครูติด Audio script บนกระดาน และอ่านตาม เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ฟังยิ่งขึ้น

KEY

a

b

c

d

e

f

Bob chooses toast and a glass of orange juice for breakfast.

10. เพื่อให้นักเรียนเปรียบเทียบอาหารเช้าของคนไทยกับคนอังกฤษ ครูถามนักเรียนว่า รับประทานอะไรเป็นอาหารเช้าบ้าง ให้นักเรียนช่วยกันตอบ แล้วครูถามว่า นักเรียนเคยดูภาพยนตร์หรือละครต่างประเทศหรือไม่ คิดว่าชาวต่างชาติรับประทานอะไรในมื้อเช้า ให้นักเรียนช่วยกันบอก หรือครูอาจแสดงภาพให้ดู เช่น ขนมปังปิ้ง (toast) ซีเรียล (cereal) แซนด์วิช (sandwich) จากนั้นครูถามว่า อาหารเช้าของชาวต่างชาติเหมือนกับอาหารเช้าที่นักเรียนรับประทานหรือไม่

ต่อมาครูถามนักเรียนว่า เคยได้ยินคำว่า full English breakfast หรือไม่ แล้วครูแสดงภาพให้นักเรียนบอกสิ่งที่เห็นในภาพ และครูบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังจากนั้นครูบอกว่า full English breakfast เป็นอาหารเช้าที่มักจะกินในวันพิเศษ หรือวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ หรือในโรงแรม เพราะค่อนข้างเป็นอาหารเช้าใหญ่

Background Information

ปกติ full English breakfast จะประกอบไปด้วยอาหารประมาณ 8-9 อย่าง ได้แก่ เบคอน ไส้กรอก ไส้กรอกเลือด ไข่ดาว มันฝรั่งบดนำไปทอด เห็ดผัด มะเขือเทศย่าง ขนมปังทานเย็น ถั่วอบในซอสมะเขือเทศ

ที่มา : <https://mangolearningexpress.com/english-breakfast/>

11. นักเรียนอ่านบทสนทนาในแบบฝึกทักษะการอ่าน *Complete the dialogue. Then work with a partner. Take turns to ask and answer.* แล้วเติมบทสนทนาด้วยคำตอบของตนเอง เสร็จแล้วให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนพูดสนทนากัน โดยสลับบทบาทให้เป็นทั้งคนถามและคนตอบ ครูเดินสังเกตรอบชั้นเรียนและให้ feedback เพื่อปรับปรุงการพูดของนักเรียนให้ดีขึ้น

(Suggested Answer)

A: What have you got for breakfast?

B: I have got cereal, bread and milk.

A: Have you got any fruit?

B: Yes, I have. I like fruit.

A: What fruit have you got?

B: I have got grapes and watermelon.

A: What have you got to drink?

B: I have got orange juice.

★ กิจกรรมรวบยอด

ครูชี้ภาพกล่องอาหารกลางวัน *What's for lunch? Write a list of four things.* และถามนักเรียนว่าคืออะไร เมื่อได้คำตอบแล้วให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ lunch box ตามครู

ต่อมาครูบอกสถานการณ์ว่า ตอนนี้เป็นเวลาอาหารกลางวัน ซึ่งนักเรียนเตรียมกล่องอาหารกลางวันมา จากบ้าน แล้วเพื่อนอยากรู้ว่าอาหารกลางวันของนักเรียนมีอะไรบ้าง จากนั้นให้นักเรียนดูภาพอาหารในหนังสือเรียนและบอกคำศัพท์ แล้วให้นักเรียนเลือกอาหารและเครื่องดื่มรวม 4 อย่าง สำหรับอาหารกลางวันของ

ตนเอง แล้วเขียนใส่กระดาษแผ่นเล็ก ๆ จากนั้นให้นักเรียนอ่านตัวอย่างบทสนทนาพร้อมกันก่อน แล้วจึงจับคู่กับเพื่อนพูดถาม-ตอบเกี่ยวกับอาหารกลางวันที่ได้รับประทาน ครูเดินสังเกตและจดบันทึกข้อผิดพลาดที่พบบ่อยในการพูดของนักเรียน แล้วให้ feedback เพื่อปรับปรุงการพูดของนักเรียนในภาพรวมหลังทำกิจกรรม โดยให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง และฝึกพูดอีกครั้ง

6.3 ชั่วโมงที่ 4

★ กิจกรรมนำสู่การเรียนรู้

1. ครูทักทายนักเรียนในห้องเรียน และนักเรียนทักทายครูโดยพร้อมเพรียงกัน
2. ครูสนทนากับนักเรียนเป็นภาษาไทย โดยถามนักเรียนว่า ใครทำอาหารเป็นบ้าง ถ้ามีคนที่ทำอาหารเป็น ครูให้นักเรียนบอกอาหารที่นักเรียนเคยทำ แต่ถ้าไม่มีนักเรียนที่ทำอาหารเป็น ครูถามนักเรียนว่า คิดว่าการทำอาหารยากหรือไม่ จากนั้นครูบอกนักเรียนว่า ในบทเรียนนี้นักเรียนจะได้อ่านและเขียนวิธีทำอาหาร รวมทั้งได้ลงมือทำอาหาร

★ กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้

1. ครูบอกนักเรียนว่า ในการทำอาหารก็ต้องมีขั้นตอนว่าจะใส่อะไรก่อนหลัง แล้วครูเขียนคำบอกลำดับขั้นตอน first (ขั้นแรก), next (ต่อไป), then (แล้ว), finally (สุดท้าย) บนกระดาน ให้นักเรียนหาความหมายจาก dictionary แล้วช่วยกันสรุปความหมายที่ถูกต้อง และให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามครู ต่อมาครูยกตัวอย่างประโยค แล้วถามนักเรียนว่า คำบอกลำดับขั้นตอนจะอยู่ที่ตำแหน่งใดของประโยค (ขั้นต้นประโยค)

First, wash the fruit.

Next, peel the fruit.

2. นักเรียนอ่านชื่อเรื่อง Fruit salad และดูภาพ *Read and number the pictures.* แล้วบอกว่าเป็นภาพอะไรบ้าง จากนั้นเดาว่าเรื่องที่จะได้อ่านน่าจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร จากชื่อเรื่องและภาพประกอบ ต่อมาครูสอนคำศัพท์ที่จะพบในเรื่องที่จะอ่าน ได้แก่ ingredient (ส่วนผสม), half a cup (ครึ่งถ้วย), one cup (1 ถ้วย), recipe (วิธีทำ), boil (ต้ม), syrup (น้ำเชื่อม), peel (ปอกเปลือก), slice (หั่นเป็นชิ้นบาง ๆ), pour (เท), serve (นำอาหารหรือเครื่องดื่มไปให้บางคน) โดยเขียนคำศัพท์บนกระดาน และให้นักเรียนเปิด dictionary เพื่อหาความหมาย จากนั้นช่วยกันสรุปความหมาย แล้วให้นักเรียน ออกเสียงคำศัพท์ตามครู จากนั้นให้นักเรียนกวาดสายตาวิธีทำ fruit salad และระบุคำบอกลำดับขั้นตอน แล้วจึงให้นักเรียนอ่านวิธีทำ fruit salad และเขียนหมายเลขที่ภาพตามลำดับขั้นตอนที่อ่าน เสร็จแล้วครูเฉลยคำตอบ

a 2

b 4

c 5

d 1

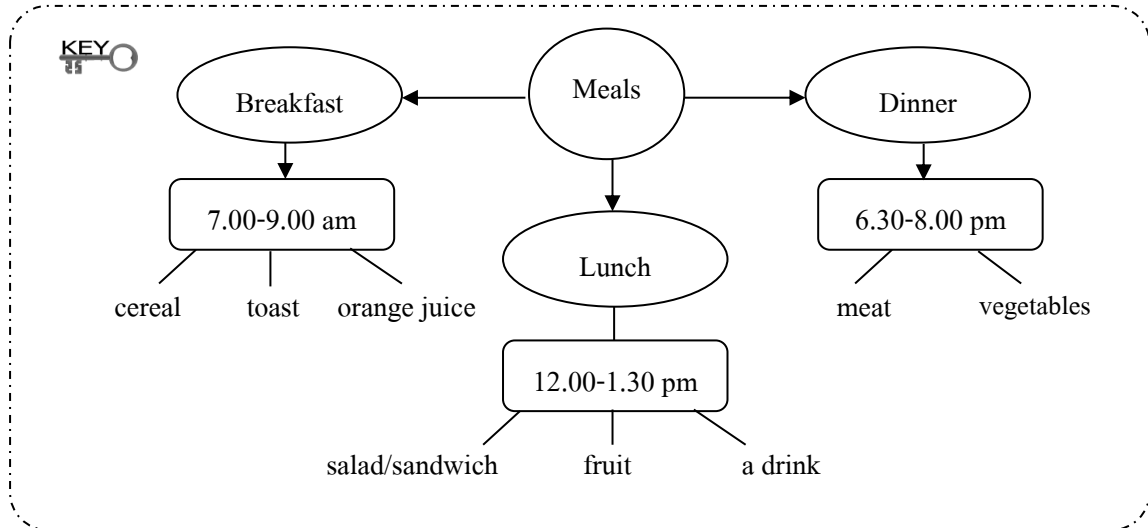
e 3

ครูเขียนคำว่า recipe และ syrup บนกระดาน แล้วสุ่มเรียกนักเรียนหลาย ๆ คน ออกเสียงคำนี้ recipe /ˈresəpi/ และ syrup /ˈsɪrəp/ หากยังมีนักเรียนที่ออกเสียงผิด ครูออกเสียงใหม่ แล้วให้นักเรียน

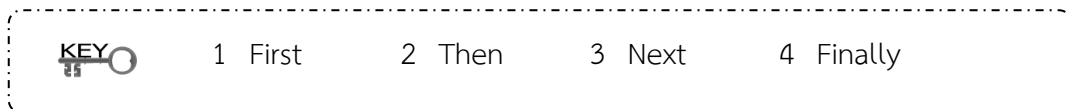
ออกเสียงตามครูพร้อมกัน จากนั้นให้นักเรียนอ่านออกเสียงวิธีทำ fruit salad พร้อมกัน แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกวิธีทำ fruit salad จากเรื่องที่ย่าน

Homework: หลังจากที่คุณครูตรวจการบ้านแล้ว หากนักเรียนส่วนใหญ่ทำไม่ถูกต้อง ครูให้ feedback กับนักเรียนในคาบถัดไป แล้วอธิบายเพิ่มเติม หรือให้นักเรียนทำใบงานเสริม

1. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการอ่าน *Read the text and complete the spider graph.* โดยอ่านข้อความและนำข้อมูลมาเขียนลงในแผนผัง

2. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการอ่าน *Complete the instructions to make a ham and tomato sandwich.* โดยอ่านวิธีทำแซนด์วิชและเติมคำแสดงลำดับขั้นตอนลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

7. การวัดและประเมินผล

แผนฯ / ชั่วโมงที่	ตัวชี้วัด	รายการประเมิน (จุดประสงค์การเรียนรู้)	การประเมิน		
			วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
แผนฯ Lesson 1 4 ชั่วโมง (ชั่วโมง ที่ 1-4)	ต 1.1 ป. 5/2	ออกเสียง สะกดคำ และบอก ความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารได้ อย่างถูกต้อง	ประเมินการอ่าน ออกเสียงคำศัพท์	แบบประเมิน ทักษะทางภาษา	ระดับคุณภาพ พอใช้ ร้อยละ 60
	ต 1.1 ป. 5/3		ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	
	ต 1.1 ป. 5/2		ประเมินการอ่าน ออกเสียงคำศัพท์	แบบประเมิน ทักษะทางภาษา	
	ต 1.1 ป. 5/3	ฟังและอ่านแล้วระบุภาพได้อย่าง ถูกต้อง	ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ร้อยละ 60
	ต 1.1 ป. 5/4	ตอบคำถามจากการฟังได้อย่างถูกต้อง	ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ร้อยละ 60
	ต 1.3 ป. 5/1	พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารที่ดีและไม่ ดีต่อตนเองได้อย่างคล่องแคล่ว	ประเมินทักษะการ พูด	แบบประเมิน ทักษะทางภาษา	ระดับคุณภาพ พอใช้
	ต 4.1 ป. 5/1				
	ต 1.2 ป. 5/4	พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารที่ ผู้อื่นรับประทานได้อย่างคล่องแคล่ว	ประเมินทักษะการ พูด	แบบประเมิน ทักษะทางภาษา	ระดับคุณภาพ พอใช้
	ต 4.1 ป. 5/1				
ต 1.2 ป. 5/2	เขียนวิธีทำอาหารได้อย่างถูกต้อง	ประเมินทักษะการ เขียน	แบบประเมิน ทักษะทางภาษา	ระดับคุณภาพ พอใช้	
ต 1.1 ป. 5/1	ปฏิบัติตามขั้นตอนในการทำอาหารได้ อย่างถูกต้องและเหมาะสม	สังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ระหว่าง เรียน	แบบสังเกต พฤติกรรม การเรียนรู้	ระดับคุณภาพ พอใช้	
		ประเมินการทำงาน กลุ่ม	แบบประเมินการ ทำงานกลุ่ม	ระดับคุณภาพ พอใช้	

8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- 8.1 แบบฝึกทักษะการอ่านทักษะการอ่าน
- 8.2 บัตรภาพ
- 8.3 dictionary
- 8.4 Video

แผนการจัดการเรียนรู้

Unit 3 Healthy habits (Lesson 2)

จุดประสงค์การเรียนรู้

- ออกเสียง สะกดคำ และบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับสุขนิสัยที่ดีและอาการเจ็บป่วยได้อย่างถูกต้อง
- ตอบคำถามจากการอ่านได้อย่างถูกต้อง
- มีส่วนร่วมในการร้องเพลงและเล่นเกมทางภาษา
- รวบรวมคำศัพท์ที่เรียนในสมุดคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง

1. สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับสุขนิสัยที่ดีและอาการเจ็บป่วย โครงสร้างประโยคที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย โครงสร้างประโยคที่ใช้ในการให้คำแนะนำ ทำให้ผู้เรียนสามารถพูดและเขียนเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยของตนเองและบุคคลใกล้ตัว รวมทั้งสามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยกับผู้อื่นได้ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

- มฐ. ต 1.1 ป.5/2 อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
- มฐ. ต 1.1 ป.5/4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ
- มฐ. ต 1.2 ป.5/4 พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว
- มฐ. ต 2.1 ป.5/1 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
- มฐ. ต 2.1 ป.5/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ
- มฐ. ต 4.1 ป.5/1 ฟัง พูด และอ่าน/เขียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา
- มฐ. ต 4.2 ป.5/1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

3. สาระการเรียนรู้

• คำศัพท์ (Vocabulary)

- คำศัพท์ใหม่ :

(noun) headache, toothache, stomachache, sore throat, cold

verb phrase: do exercise, have a shower, clean teeth, have a hot drink, drink cold water, eat sweets, eat anything, see the doctor, see the dentist, take some medicine

- การออกเสียง (Pronunciation)
 - การเน้นเสียงหนัก-เบา (stress) : **headache, toothache, stomachache, sore throat**
 - ทำนองเสียง (intonation) : falling intonation in Wh-questions
- หน้าที่ทางภาษาและโครงสร้าง/ไวยากรณ์ (Functions & Structure/Grammar)

หน้าที่ทางภาษา (Functions)	โครงสร้าง/ไวยากรณ์ (Structure/Grammar)
การให้คำแนะนำเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย	should (suggestion) เช่น You should take some medicine and go to bed. You shouldn't drink cold water.
การขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย	Present simple tense (Wh-questions & Answers) เช่น What's wrong with Polly? She has a toothache. What's wrong with you? I have a cold.
การให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง	Present simple tense (statements) เช่น I have a healthy diet. I always eat fruits and my favorite fruit is an apple.

- ทักษะ (Skills)
 - การฟัง : ฟังเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ
 - การพูด : พูดสนทนาเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย รวมทั้งให้คำแนะนำ
 - การอ่าน : อ่านเพื่อหาใจความสำคัญ, อ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 4.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 4.2 ความสามารถในการคิด
 - คิดอย่างสร้างสรรค์
- 4.3 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
 - ทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถแสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น
 - มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร
- 4.4 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี
 - รวบรวมข้อมูล

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 5.1 ใฝ่เรียนรู้
- 5.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6. กิจกรรมการเรียนรู้

6.1 ชั่วโมงที่ 5-6

★ กิจกรรมนำสู่การเรียนรู้

1. ครูทักทายนักเรียนในห้องเรียน และนักเรียนทักทายครูโดยพร้อมเพรียงกัน
2. ครูสนทนากับนักเรียน โดยให้นักเรียนบอกอาการเจ็บป่วยที่ตนเองเคยเป็น และบอกວ່ານักเรียนปฏิบัติตนอย่างไรเมื่อเกิดอาการเจ็บป่วยนั้น จากนั้นให้นักเรียนดูภาพในหนังสือเรียน หน้า 36-37 แล้วช่วยกันบอกว่าเนื้อหาในบทเรียนนี้น่าจะเกี่ยวกับเรื่องอะไร (เรื่องที่เกี่ยวข้องกับอาการเจ็บป่วย) แล้วครูจึงบอกว่า ในบทเรียนนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยและสุขนิสัยที่ดี ฝึกพูดถาม-ตอบเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยของผู้อื่น และพูดให้คำแนะนำเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย

★ กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้

1. ครูแสดงท่าทางเจ็บป่วยต่าง ๆ ได้แก่ headache (ปวดหัว), toothache (ปวดฟัน), stomachache (ปวดท้อง), sore throat (เจ็บคอ), cold (เป็นหวัด) ให้นักเรียนบอกอาการเจ็บป่วยเป็นภาษาไทย แล้วครูพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามครู โดยคำว่า headache, toothache, stomachache ให้ลงเสียงหนักที่พยางค์แรก ส่วนคำว่า sore throat ให้ลงเสียงหนักที่พยางค์ที่ 2
2. ครูสอนวลีเกี่ยวกับสุขนิสัยที่ดี ได้แก่ do exercise (ออกกำลังกาย), have a shower (อาบน้ำ), clean teeth (แปรงฟัน) โดยทำท่าทาง ให้นักเรียนบอกเป็นภาษาไทยว่าครูทำอะไร แล้วครูบอกความหมายที่ถูกต้อง จากนั้นครูพูดวลีภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนออกเสียงตาม
3. นักเรียนดูภาพ **Listen, point and repeat.** แล้วบอกเป็นภาษาไทยว่าคือภาพอะไรบ้าง จากนั้นครูเปิด track 35 ให้นักเรียนฟังคำศัพท์และชี้ภาพตาม แล้วครูเปิด CD อีก หลาย ๆ ครั้ง ให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์

do exercise	have a shower	clean teeth	headache
toothache	stomachache	sore throat	cold

ครูให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ด้วยตนเองพร้อมกัน แล้วสุ่มเรียกนักเรียน 4-5 คน ออกเสียงคำศัพท์ทีละคน จากนั้นครูสุ่มเรียกนักเรียนออกมาแสดงท่าทาง แล้วให้เพื่อนในชั้นบอกคำศัพท์

4. ครูสอนวลีเกี่ยวกับการให้คำแนะนำเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย ได้แก่ have a hot drink (ดื่มเครื่องดื่มร้อน หรือดื่มน้ำอุ่น), drink cold water (ดื่มน้ำเย็น), eat sweets (กินลูกอม), eat anything (กินอะไรสักอย่าง), see the doctor (ไปหาหมอ), see the dentist (ไปหาหมอฟัน), take some medicine (กินยา) โดยแสดงบัตรคำ และให้นักเรียนลองเดาความหมายด้วยตนเองก่อนจากคำศัพท์ในวลี แล้วครูจึงบอกความหมายที่ถูกต้อง แล้วออกเสียงวลีตามครู 2-3 ครั้ง
5. ครูทบทวนคำถาม Present simple tense ที่ขึ้นต้นด้วย do, does โดยสุ่มถามนักเรียน 2-3 คน เพื่อให้นักเรียนตอบทั้ง Yes และ No

Teacher: Do you like watching TV?

Student 1: Yes, I do.

Teacher: Do you like bananas?

Student 2: No, I don't.

ต่อมาครูให้นักเรียนชาย 1 คน พูดบอกผลไม้ที่ชอบกิน แล้วครูถามนักเรียนในชั้นเกี่ยวกับผลไม้ที่นักเรียนชายคนดังกล่าวชอบ

Student 3: I like watermelons.

Teacher: Does he like watermelons?

Students: Yes, he does.

แล้วครูให้นักเรียนหญิง 1 คน พูดบอกอาหารที่ชอบกิน แล้วครูถามนักเรียนในชั้นเกี่ยวกับอาหารที่นักเรียนหญิงคนดังกล่าวชอบ

Student 4: I like sausages.

Teacher: Does she like pizza?

Students: No, she doesn't.

จากนั้นครูถามว่า คำถามที่ขึ้นต้นด้วย do จะตอบโดยใช้กริยาช่วยคำใด (do) คำถามที่ขึ้นต้นด้วย does จะตอบโดยใช้กริยาช่วยคำใด (does) แล้วครูให้นักเรียนช่วยกันบอกโครงสร้างคำถามและคำตอบ โดยครูเขียนโครงสร้างบนกระดาน

คำถาม	Do + you ...?
คำตอบ	Yes, I do. / No, I don't.
คำถาม	Does + he/she ...?
คำตอบ	Yes, he/she does. / No, he/she doesn't.

6. ครูบอกสถานการณ์ว่า นักเรียนเป็นหวัดคุณแม่จึงพาไปหาหมอ โดยหมอได้สอบถามอาการของนักเรียน แล้วครูสนทนากับนักเรียน 1 คน โดยครูรับบทเป็นหมอ และให้นักเรียนรับบทเป็นคนไข้

Teacher: Hello. What's your name?

Student 5 (Ken): I'm Ken.

Teacher: How are you today, Ken?

Student 5 (Ken): I don't feel good.

Teacher: What's wrong with you?

Student 5 (Ken): (แสดงท่าทางเป็นหวัด) I have a cold.

Teacher: You should take some medicine and go to bed.

You shouldn't drink cold water.

ครูเขียนบทสนทนาบนกระดาน และให้นักเรียนบอกว่าคำถาม What's wrong with you? หมายความว่าอะไร (คุณเป็นอะไรหรือเปล่า) แล้วครูบอกความหมายของ should (ควรจะ) และ medicine (ยา) ให้นักเรียนบอกความหมายของประโยค You should take some medicine and go to bed. (คุณควรกินยาแล้วไปนอนพัก) และ You shouldn't drink cold water. (คุณไม่ควรดื่มน้ำเย็น) จากนั้นให้นักเรียนอ่านบทสนทนาตามครูพร้อมกัน แล้วครูและนักเรียนร่วมกันสรุปโดยใช้ประโยคจากบทสนทนาว่าเป็นการใช้ภาษาเพื่อถาม-ตอบเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย และใช้ should ในการให้คำแนะนำกับผู้อื่น โดย should เป็นการแนะนำสิ่งที่ควรทำ ส่วน shouldn't เป็นการแนะนำสิ่งที่ไม่ควรทำ

ต่อมาให้นักเรียนอ่านประโยค **Remember!** (กรอบล่าง) แล้วช่วยกันบอกความหมาย จากนั้นครูถามคำถามเพื่อให้นักเรียนวิเคราะห์และบอกโครงสร้างในการถามและบอกอาการเจ็บป่วยของตนเอง และการให้คำแนะนำผู้อื่น ดังนี้

- การบอกอาการเจ็บป่วยของตนเองจะใช้คำกริยาคำใด (have)
- การบอกสิ่งที่ควรทำจะใช้คำกริยาช่วยคำใด (should)
- การบอกสิ่งที่ไม่ควรทำจะใช้คำกริยาช่วยคำใด (shouldn't)
- คำที่ตามหลังกริยาช่วย should, shouldn't จะอยู่ในรูปใด (กริยาช่องที่ 1)

แล้วให้นักเรียนสรุปโครงสร้าง และครูเขียนโครงสร้างบนกระดาน

การถามและบอกอาการเจ็บป่วยของตนเอง

What's wrong with you?

I + have + a + (อาการเจ็บป่วย).

การให้คำแนะนำ

You + should + (สิ่งที่ควรทำโดยใช้รูปกริยาช่องที่ 1).

You + shouldn't + (สิ่งที่ไม่ควรทำโดยใช้รูปกริยาช่องที่ 1).

จากนั้นครูสุ่มเรียกนักเรียน 2 คู่ พุดสนทนากัน โดยให้คนหนึ่งแสดงท่าทางเจ็บป่วยตามบัตรภาพที่ครูแสดง แล้วให้อีกคนหนึ่งถามอาการและพุดให้คำแนะนำตามบัตรคำที่ครูแสดง โดยใช้ should และ shouldn't ให้ถูกต้อง เช่น

Student 6: What's wrong with you?

Student 7: I have a toothache. (แสดงท่าทางปวดฟัน)

Student 6: You should see the dentist. You shouldn't eat sweets.

7. เมื่อบอกอาการเจ็บป่วยของตนเองได้แล้ว ครูบอกว่า ต่อไปเราจะมาเรียนรู้การถามอาการเจ็บป่วยของผู้อื่น โดยครูบอกสถานการณ์ว่า นักเรียนเห็นครูพาเพื่อนคนหนึ่งซึ่งมีอาการเจ็บป่วยไปห้องพยาบาล จึงถามเพื่อนที่นั่งข้าง ๆ ว่า เพื่อนคนนั้นเป็นอะไร แล้วครูให้นักเรียน 1 คน แสดงท่าทางเจ็บป่วย แล้วครูพานักเรียนคนนั้นไปนั่งที่โต๊ะครูโดยสมมติให้เป็นห้องพยาบาล จากนั้นให้นักเรียน 2 คน พุดสนทนากัน

Student 8 (Tom): (แสดงท่าทางปวดท้อง)

Teacher: (ทำท่าพุงนักเรียนไปห้องพยาบาล)

Student 9: What's wrong with Tom?

Student 10: He has a stomachache.

ครูเขียนคำถามและคำตอบบนกระดาน ให้นักเรียนบอกความหมาย และอ่านออกเสียงพร้อมกัน โดยใช้ทำนองเสียงในประโยคคำถามให้ถูกต้อง จากนั้นให้นักเรียนอ่านประโยค

Remember! (กรอบบน) แล้วครูถามคำถาม เช่น การถามอาการเจ็บป่วยของผู้อื่น หลัง with จะตามด้วยอะไร (ชื่อคน) การบอกอาการเจ็บป่วยของผู้อื่นใช้คำกริยาอะไร (has) เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนบอกโครงสร้างในการถามและบอกอาการเจ็บป่วยของผู้อื่น แล้วครูเขียนโครงสร้างบนกระดาน

What's wrong with + (ชื่อบุคคลที่ถามถึง)?

He/She + has + a + (อาการเจ็บป่วย).

จากนั้นครูสุ่มเรียกนักเรียนแสดงท่าทางเจ็บป่วยตามบัตรภาพที่ครูแสดง แล้วครูถามอาการเจ็บป่วยของนักเรียนคนดังกล่าว ให้นักเรียนช่วยกันตอบ

8. นักเรียนฝึกใช้ do, does ในแบบฝึกทักษะการอ่าน *Complete the questions with do and does and then answer the questions.* โดยเติมคำถามและตอบคำถามให้ถูกต้อง เสร็จแล้วครูเฉลยคำตอบ

1 Do	Yes, I do. / No, I don't.
2 Do	Yes, I do. / No, I don't.
3 Do	Yes, I do. / No, I don't.
4 Does	Yes, he does. / No, he doesn't.
5 Do	Yes, I do. / No, I don't.
6 Do	Yes, they do. / No, they don't.

9. ครูบอกว่า นักเรียนจะได้ฟังบทสนทนาเกี่ยวกับสุขนิสัยที่ดีของ David แล้วเลือกภาพที่ตรงกับบทสนทนาที่ฟัง จากนั้นให้นักเรียนดูภาพ a-g *Listen and tick (✓) David's healthy habits.* และบอกว่าเด็กชายในภาพทำอะไรเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมพร้อมนักเรียนก่อนการฟัง

Students: Picture a, the boy has a shower.
Picture b, the boy plays football.
Picture c, the boy sleeps.
Picture d, the boy eats sweets.
Picture e, the boy drinks a cola.
Picture f, the boy eats an apple.
Picture g, the boy cleans his teeth.

ครูบอกว่าการฟังลักษณะนี้เป็นการฟังเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ ซึ่งนักเรียนต้องฟังเพื่อหาว่า David มีสุขนิสัยที่ดีอะไรบ้าง จากนั้นครูเปิด track ให้นักเรียนฟัง และทำเครื่องหมาย ✓ ที่ภาพซึ่งแสดงสุขนิสัยที่ดีของ David ตามบทสนทนาที่ได้ฟัง

- A: Hello, David.
B: Hello.
A: Can I ask you some questions?
B: OK.
A: Do you eat a lot of fruit?
B: Yes, I love fruit, especially apples. I always eat a lot of them.
A: OK. What about sports? Do you do exercise every day?
B: Yes, I play football every day.
A: Do you eat sweets?
B: Oh, no. I don't like sweets.

A: Do you get a lot of headaches?
 B: Never.
 A: OK. Do you sleep eight hours a night?
 B: Yes, I like sleeping.
 A: Do you clean your teeth after meals?
 B: Yes. I clean my teeth in the morning and at night.
 A: That's good. Do you take a shower in the morning?
 B: Yes, I sometimes do.
 A: Do you feel okay?
 B: No, I have a stomachache.
 A: Oh dear!

a	KEY	b	✓	c	✓	d	-
		e	-	f	✓	g	✓

10. ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 ฝั่ง แล้วให้นักเรียนดูภาพ Robert **3 Look, ask and answer.** จากนั้นให้ฝั่งชายถามอาการเจ็บป่วยของ Robert และฝั่งขวายกคำตอบ เสร็จแล้วสลับกันให้ฝั่งขวาถามอาการเจ็บป่วยของ Ying และฝั่งซ้ายยกคำตอบ
 ต่อมาให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน ผลัดกันพูดถาม-ตอบอาการเจ็บป่วยของบุคคลที่เหลือ โดยครูเดินสังเกตรอบ ๆ ชั้นเรียนและให้ feedback เพื่อปรับปรุงการพูดของนักเรียน

11. นักเรียนอ่านประโยคบอกอาการเจ็บป่วย **Listen and match.** แล้วลองจับคู่อาการเจ็บป่วย 1-5 กับคำแนะนำ a-e ด้วยตนเอง จากนั้นครูเปิด track ให้นักเรียนฟังเพื่อตรวจทานคำตอบที่จับคู่ไว้ เสร็จแล้วครูเฉลยคำตอบ แล้วให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน ให้คนหนึ่งพูดบอกอาการเจ็บป่วยและอีกคนหนึ่งพูดให้คำแนะนำ

1	A:	I have a cold.
	B:	You should exercise.
2	A:	I have a toothache.
	B:	You shouldn't eat anything and you should go to see the dentist.
3	A:	I have a headache.
	B:	You should go to bed.
4	A:	I have a stomachache.
	B:	You shouldn't eat sweets.
5	A:	I have a sore throat.
	B:	You should have a hot drink.

1 b 2 c 3 e 4 d 5 a

12. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการอ่าน *Listen, read and match.* โดยอ่านประโยค 1-5 และ a-e แล้วช่วยกันบอกความหมาย จากนั้นลองจับคู่ประโยคด้วยตนเอง แล้วครูเปิด track ให้นักเรียนฟังเพื่อตรวจทานว่านักเรียนจับคู่ถูกต้องหรือไม่ เสร็จแล้วครูเฉลยคำตอบ

- 1 I can't speak. I have a sore throat.
- 2 I never eat sweets. It's not good for my health.
- 3 I always have a cold. I don't do exercise.
- 4 I always eat vegetables. It's good for my health.
- 5 I have a toothache. I always eat lollipops.

1 c 2 b 3 d 4 e 5 a

★ **กิจกรรมรวบยอด**

ครูบอกสถานการณ์ว่า นักเรียนเห็นเพื่อนร่วมชั้นคนหนึ่งซึ่งมีท่าทางเจ็บป่วยและกำลังขออนุญาตครูไปห้องพยาบาล นักเรียนอยากรู้ว่าเพื่อนคนนั้นเป็นอะไร จึงถามคนที่นั่งใกล้กับเพื่อนคนนั้น แล้วครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน ให้คนที่ 1 แสดงท่าทางเจ็บป่วยและทำท่าขออนุญาตครูไปห้องพยาบาล คนที่ 2 ถามอาการเจ็บป่วยของคนที่ 1 และคนที่ 3 ตอบคำถาม พร้อมทั้งให้คำแนะนำ จากนั้นสลับบทบาทกันจนทุกคนในกลุ่มได้ทำกิจกรรมทุกบทบาท ครูเดินสังเกตและจดบันทึกข้อผิดพลาดที่พบบ่อยในการพูดของนักเรียน แล้วให้ feedback เพื่อปรับปรุงการพูดของนักเรียนในภาพรวมหลังทำกิจกรรม โดยให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง และฝึกพูดอีกครั้ง

- Student 1:** (แสดงท่าทางปวดท้อง)
Student 2: What's wrong with Beam?
Student 3: He has a stomachache. He should have medicines.

Homework: หลังจากที่คุณครูตรวจการบ้านแล้ว หากนักเรียนส่วนใหญ่ทำไม่ถูกต้อง ครูให้ feedback กับนักเรียนในคาบถัดไป แล้วอธิบายเพิ่มเติม หรือให้นักเรียนทำใบงานเสริม

1. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการอ่าน *Complete the puzzle.* โดยดูภาพและอ่านคำใบ้ แล้วเติมคำศัพท์ลงในอักษรไขว้ให้ถูกต้อง

1 teeth 2 exercise 3 shower
 4 headache 5 toothache 6 stomachache
 7 throat 8 cold

2. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการอ่าน *Look and complete*. โดยดูภาพและเขียนประโยคบอกอาการเจ็บป่วยของบุคคลในภาพ พร้อมทั้งเขียนให้คำแนะนำ

- 1 He has a cold. He should do exercise.
- 2 He has a stomachache. He should go to see the doctor.
- 3 She has a toothache. She shouldn't eat sweets.
- 4 He has a headache. He should have medicines.
- 5 She has a sore throat. She shouldn't have cold water

6.2 ชั่วโมงที่ 7

★ กิจกรรมนำสู่การเรียนรู้

1. ครูทักทายนักเรียนในห้องเรียน และนักเรียนทักทายครูโดยพร้อมเพรียงกัน
2. ครูติดบัตรภาพอาการเจ็บป่วยบนกระดาน แล้วแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทน ออกมานำบัตรคำเกี่ยวกับสุขนิสัยที่ดีไปติดใต้บัตรภาพให้ถูกต้อง หากติดบัตรคำถูกต้อง ให้นักเรียนกลุ่มนั้นบอกอาการเจ็บป่วยตามบัตรภาพและพูดให้คำแนะนำตามบัตรคำ แล้วจะได้ 2 คะแนน ถ้าบอกอาการเจ็บป่วยและพูดให้คำแนะนำไม่ถูกต้อง อีกกลุ่มหนึ่งจะได้สิทธิ์พูดแทน หากพูดถูก จะได้ 1 คะแนน เมื่อทำกิจกรรมจบ กลุ่มที่มีคะแนนมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ
3. ครูเปิดคลิปวิดีโอจาก www.youtube.com ของช่อง Baby Shark ชื่อคลิป Sickness - Hospital Play / I Am Sick! | Body Parts Songs | Pinkfong Songs for Children ให้นักเรียนดู หลังจากดูคลิปแล้ว ครูถามว่า สัตว์แต่ละตัวเป็นอะไร และมีคำแนะนำอะไรบ้าง จากนั้นให้นักเรียนเดาว่าเนื้อหาที่จะเรียนในวันนี้ น่าจะเกี่ยวกับอะไร (เรื่องเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยและการให้คำแนะนำเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย) แล้ว ครูจึงบอกว่า ในวันนี้ นักเรียนจะได้ฝึกพูดสนทนาเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยของตนเอง รวมทั้งให้คำแนะนำ

★ กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้

1. ครูทบทวนการถามและบอกอาการเจ็บป่วยของตนเอง โดยให้นักเรียน 1 คน แสดงท่าทางเจ็บป่วย แล้วครูถามนักเรียนคนดังกล่าวว่าเป็นอะไร ดังนี้

Student 1: (แสดงท่าทางเจ็บคอ)

Teacher: What's wrong with you?

Student 1: I have a sore throat.

Teacher: You should go to see the doctor.

ครูถามนักเรียนว่า เราใช้คำถามอะไรในการถามอาการเจ็บป่วย เมื่อได้คำตอบว่า What's wrong with you? แล้วให้นักเรียนอ่านประโยค **Remember!** เพื่อทบทวนโครงสร้างในการบอกอาการ

เจ็บป่วยของตนเอง จากนั้นครูสุ่มเรียกนักเรียน 2 คู่ พูดสนทนาเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยตามบัตรภาพที่ครูแสดง พร้อมทั้งพูดให้คำแนะนำ

- ครูสอนสำนวนภาษาที่ใช้ในการสนทนาเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยเพิ่มเติม โดยครูบอกสถานการณ์ว่า ครูเห็นนักเรียนคนหนึ่งมีอาการไม่สบาย ครูจึงเดินไปถามว่าเป็นอะไร แล้วครูสนทนากับนักเรียน 1 คน ที่เตรียมกับครูไว้ ดังนี้

Teacher: How are you, Ben?

Student 2 (Ben): I'm not well.

Teacher: What's wrong with you?

Student 2 (Ben): I've got a stomachache. (เอามือกุมท้อง)

Teacher: You should take some medicine.

Student 2 (Ben): That's a good idea.

Teacher: You shouldn't eat spicy food.

Student 2 (Ben): Yes, you are right.

ครูเขียนบทสนทนาบนกระดาน และให้นักเรียนเดาความหมายของประโยคต่อไปนี้ออกจากบริบทในบทสนทนา แล้วครูจึงบอกความหมายที่ถูกต้อง

I'm not well. (ฉัน/ผมไม่สบาย)

That's a good idea. (นั่นเป็นความคิดที่ดี)

Yes, you are right. (ใช่ คุณพูดถูก)

จากนั้นให้นักเรียนอ่านออกเสียงบทสนทนาตามครู โดยใช้ทำนองเสียงในประโยคคำถามให้ถูกต้องแล้วครูให้นักเรียน 1 คู่ พูดสนทนากันโดยเปลี่ยนอาการเจ็บป่วยเป็นอาการอื่น

- นักเรียนเปิด **Work with a partner. Look, ask and answer.** แล้วครูบอกสถานการณ์ว่านักเรียนเห็นเพื่อนคนหนึ่งมีท่าทางเหมือนจะไม่สบายจึงไปสอบถามอาการด้วยความเป็นห่วง พร้อมทั้งให้คำแนะนำ จากนั้นให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน ผลัดกันเลือกอาการเจ็บป่วยจากภาพที่กำหนดให้ แล้วพูดสนทนากันตามตัวอย่างโดยแสดงท่าทางให้สมจริง โดยครูเดินสังเกตรอบ ๆ ชั้นเรียนและให้ feedback เพื่อปรับปรุงการพูดของนักเรียน
- นักเรียนอ่านบทสนทนาใน**แบบฝึกทักษะการอ่าน Complete the dialogue. Then listen and check.** แล้วเลือกประโยคที่กำหนดให้ในกรอบมาเติมลงในบทสนทนาให้เหมาะสม เสร็จแล้วครูเปิด track 43 ให้นักเรียนฟังเพื่อตรวจคำตอบ ครูให้นักเรียนฝึกพูดตาม จากนั้นให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนฝึกพูดสนทนากัน

A: Hello, Harry.

B: Hello.

A: How are you?

B: I'm not well.

A: What's wrong?

B: I've got a cold.

A: You should go to bed and rest.

B: That's a good idea.

B: How are you?

B: What's wrong?

B: You should go to the bed and rest.

5. นักเรียนอ่านประโยค 1-5 *Read and match. Then listen and check.* แล้วจับคู่กับประโยค a-e เสร็จแล้วครูเปิด track 38 ให้นักเรียนฟังเพื่อตรวจคำตอบ

A: How are you?

B: I'm not well.

A: Oh, what's wrong?

B: I have a toothache.

A: Don't eat anything. Then go to see the dentist.

B: That's a good idea.

A: Do you always clean your teeth after meals?

B: No, I don't.

A: You should clean your teeth after meals.

B: Yes, you are right.

1 d

2 c

3 a

4 e

5 b

★ กิจกรรมรวบยอด

ครูอธิบายสถานการณ์ว่า วันนี้ นักเรียนไม่สบาย คุณพ่อจึงพาไปหาหมอ โดยคุณหมอได้ซักถามอาการ พร้อมทั้งให้คำแนะนำในการดูแลตนเอง เมื่อนักเรียนเข้าใจสถานการณ์แล้วให้จับคู่กับเพื่อนช่วยกันแต่งบทสนทนา เสร็จแล้วฝึกซ้อมแสดงบทบาทสมมติเป็นคุณหมอกับคนไข้ จากนั้นครูให้นักเรียนออกมาพูดสนทนาหน้าชั้นเรียนทีละคู่ โดยแสดงท่าทางให้สมจริงและใช้น้ำเสียงให้เหมาะสม หลังจากนั้นนักเรียนพูดสนทนาเสร็จแล้วครูให้ feedback เพื่อปรับปรุงการพูดของนักเรียนในภาพรวม แล้วครูยกตัวอย่างข้อผิดพลาดและให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง และฝึกพูดอีกครั้ง

6.3 ชั่วโมงที่ 8

★ กิจกรรมนำสู่การเรียนรู้

1. ครูทักทายนักเรียนในห้องเรียน และนักเรียนทักทายครูโดยพร้อมเพรียงกัน
2. ครูทบทวนการบอกอาการเจ็บป่วยของผู้อื่น โดยสุ่มเรียกนักเรียน 3-4 คน ออกมาแสดงท่าทางเจ็บป่วย แล้วครูถามว่านักเรียนคนดังกล่าวเป็นอะไร ให้นักเรียนในชั้นช่วยกันตอบ

Student 1: (แสดงท่าทางปวดท้อง)

Teacher: What's wrong with Kawin?

Students: He has a stomachache.

3. ครูบอกว่า เมื่อเราดูแลตนเองและกินอาหารที่มีประโยชน์ เราก็จะมีร่างกายแข็งแรง ไม่เจ็บป่วยง่าย ดังนั้นในชั่วโมงนี้นักเรียนจะได้อ่านและเขียนเกี่ยวกับสุขนิสัยที่ดีของตนเองในการกินและการดูแลตนเอง

★ กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้

1. ครูทบทวนการใช้ adverbs of frequency เพื่อบอกความบ่อยของสิ่งที่ทำ ได้แก่ always (เสมอ), often (บ่อย ๆ), sometimes (เป็นบางครั้ง), never (ไม่เคย) โดยยกตัวอย่างประโยคบนกระดาน เช่น
He always goes to bed at 9 pm. (100%)
She often drinks milk. (75%)
I sometimes drink cola. (50%)
I never walk to school. (0%)

แล้วให้นักเรียนสังเกตเลขเปอร์เซ็นต์ที่อยู่ท้ายประโยค และบอกความหมายของ adverbs of frequency แต่ละคำ จากนั้นอ่านออกเสียงประโยคพร้อมกัน ต่อมาครูถามว่า adverbs of frequency จะวางไว้ที่ตำแหน่งใดของประโยค (หน้ากริยาหลัก)

จากนั้นครูเขียนประโยค I drink milk every day. She cleans her teeth every day. แล้วถามความหมายของ every day (ทุกวัน) แล้วให้นักเรียนบอกความหมายของประโยค จากนั้นบอกตำแหน่งของ every day (อยู่ท้ายประโยค)

2. นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องในแบบฝึกทักษะการอ่าน Use the words in the box to complete the text. อย่างละเอียดทีละประโยค โดยเน้นที่คำศัพท์ก่อนและหลังช่องว่างที่จะให้เติมคำ จากนั้นอ่านคำที่กำหนดให้และเลือกคำที่คิดว่าเหมาะสมที่สุดเติมลงในช่องว่าง เสร็จแล้วอ่านเนื้อเรื่องที่เติมคำแล้วอีกครั้งเพื่อให้แน่ใจว่าคำที่เติมลงไปนั้นถูกต้อง จากนั้นครูตรวจคำตอบโดยสุ่มเรียกนักเรียนอ่านประโยคที่เติมคำแล้วคนละ 1 ประโยค

1 eating

2 favourite

3 cakes

4 salad

5 toothache

6 exercises

7 cold

8 watching

9 games

3. นักเรียนดูภาพประกอบและอ่านประโยคแรกกับประโยคสุดท้าย **Read and circle the correct answers.** แล้วครูถามว่า What's the text about? ให้นักเรียนบอกว่าเรื่องที่จะอ่านน่าจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร ครูบอกว่าประโยคแรกและประโยคสุดท้ายมักจะเป็นประโยคที่บอกใจความสำคัญ การอ่านประโยคแรกและประโยคสุดท้ายเป็นเทคนิคอย่างหนึ่งที่ช่วยให้ระบุใจความสำคัญได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งเทคนิคนี้เรียกว่าการอ่านแบบ skimming เสร็จแล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกว่าข้อ 1 ตอบว่าอย่างไร

Background Information

การอ่านแบบ skimming คือ การอ่านเร็ว ๆ แบบข้ามคำ โดยจะไม่อ่านต่อเนื่องทั้งประโยคหรือทั้งบทความ แต่จะอ่านข้ามเป็นคำ ๆ เป็นประโยค หรือเป็นบรรทัด โดยมีจุดประสงค์เพื่อจับใจความสำคัญของบทความนั้น ๆ (main idea) และเพื่อให้เข้าใจรายละเอียดที่สำคัญเพียงบางสิ่งบางอย่าง เช่น บทความนี้พูดถึงอะไร หรือพูดถึงเกี่ยวกับใคร มีภาพรวมของเนื้อความเป็นอย่างไร

หลักการอ่านแบบ skimming มีวิธีการ คือ

- อ่านชื่อเรื่องและหัวข้อต่าง ๆ เพื่อให้รู้ข้อมูลเบื้องต้นว่าบทความนี้พูดถึงเรื่องอะไร
- ดูข้อมูลเพิ่มเติมจากภาพประกอบ ซึ่งภาพจะช่วยให้เข้าใจเนื้อหาของบทความอย่างคร่าว ๆ ได้
- อ่านประโยคแรกและประโยคสุดท้ายของทุกย่อหน้าทุกครั้ง
- อ่านแบบใช้การกวาดสายตาให้ทั่วทั้งบทความ แต่อย่าอ่านทุกคำ เพราะจะเสียเวลามาก
- พิจารณาความหมายของคำต่าง ๆ หรือ keyword ที่เลือกมา

ที่มา : <https://www.britishcouncil.or.th/english/children/secondary-ielts/tips/skimmingandscanning>

ต่อมาครูสอนคำศัพท์ยากในเนื้อเรื่อง เช่น diet (อาหาร), habit (นิสัย) แล้วให้นักเรียนดูคำถามที่ให้มา และช่วยกันบอกว่าต้องใช้เทคนิคใดในการอ่าน (scanning) และมีวิธีการอ่านอย่างไร (ขีดเส้นใต้คำสำคัญในคำถาม และอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อหาคำสำคัญ เมื่อพบแล้วให้อ่านประโยคที่มีสำคัญ หรืออ่านประโยคแวดล้อม 1-2 ประโยค) แล้วจึงให้นักเรียนทำกิจกรรมการอ่าน โดยครูใช้กระบวนการเรียนการสอนรูปแบบแอล.ที (Learning Together) ดังนี้

- 1) ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน คละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน)
- 2) สมาชิกในกลุ่มศึกษาเนื้อเรื่องร่วมกัน โดยกำหนดให้แต่ละคนมีหน้าที่ช่วยกลุ่มในการเรียนรู้ เช่น
 - สมาชิกคนที่ 1 อ่านประโยค 2-5 ทีละประโยค
 - สมาชิกคนที่ 2 หาคำตอบ
 - สมาชิกคนที่ 3 หาคำตอบ
 - สมาชิกคนที่ 4 ตรวจสอบคำตอบโดยใช้วิธีการอ่านแบบ scanning
หาคำสำคัญที่ขีดเส้นใต้ไว้
- 3) แต่ละกลุ่มสรุปคำตอบร่วมกัน และส่งคำตอบนั้นเป็นผลงานกลุ่ม
- 4) ผลงานกลุ่มได้คะแนนเท่าไร สมาชิกทุกคนในกลุ่มนั้นจะได้คะแนนนั้นเท่ากันทุกคน

กลุ่มที่ตอบคำถามได้ถูกต้องมากที่สุดและรวดเร็วที่สุดเป็นกลุ่มที่ชนะ และได้รับรางวัลจากครู ครูอาจให้กลุ่มดังกล่าวออกมาเล่าวิธีการทำงานกลุ่มให้เพื่อนฟัง

1 Carl's healthy diet and habits	2 vegetables and fruits
3 watermelon	4 always
5 nine	

★ กิจกรรม

1. นักเรียนทำกิจกรรม **Write about your habits. Use the paragraph above as an example.** โดยเขียนเกี่ยวกับสุขนิสัยของตนเองในการกินและการดูแลตนเอง จากนั้นครูถามว่า ในการเขียนข้อมูลที่เป็นจริงเกี่ยวกับตนเองจะใช้ tense ใด (Present simple tense) คำกริยาอยู่ในรูปใด (ช่องที่ 1) เหมือนในบทอ่านข้อ 7 หรือไม่ (ไม่เหมือน เพราะในบทอ่านประธานเป็นเอกพจน์ คำกริยาจึงต้องเติม s/es) แล้วให้นักเรียนเขียนตามขั้นตอน ดังนี้

- เขียนร่างข้อความลงในสมุดภายในเวลาที่กำหนด โดยครูอาจช่วยเหลือโดยเขียนคำถามเพื่อให้นักเรียนใช้เป็นแนวทางในการเขียน ดังนี้
 - 1 How often do you eat vegetables and fruits?
 - 2 How often do you eat sweets? What are they?
 - 3 What's your favourite food?
 - 4 How often do you clean your teeth?
 - 5 What time do you get up?
 - 6 What time do you go to bed?
- แลกกันอ่านกับเพื่อนและให้ feedback เพื่อปรับปรุงร่างข้อความของเพื่อนให้ดีขึ้น
- แก้ไขร่างข้อความตาม feedback
- ตรวจทานตัวสะกด ไวยากรณ์ และเครื่องหมายวรรคตอน
- เขียนข้อความฉบับจริง

เมื่อนักเรียนเขียนเสร็จแล้วครูสุ่มเรียกนักเรียน 2-3 คน อ่านให้เพื่อนฟัง

2. ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับลักษณะของคนที่มีสุขภาพดี โดยใช้ข้อมูลจากความรู้เดิมของนักเรียน ซึ่งเป็นการบูรณาการกับเนื้อหาในวิชาสุขศึกษา โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นลักษณะของคนที่มีสุขภาพดีเป็นอย่างไร เช่น มีร่างกายแข็งแรง จิตใจร่าเริงแจ่มใจ มีความสุข มีความปลอดภัยในชีวิต และนักเรียนควรปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะมีสุขภาพดี เช่น ออกกำลังกายหรือเคลื่อนไหวร่างกายอย่างน้อยวันละ 1 ชั่วโมง กินอาหารที่มีประโยชน์ กินอาหารให้ครบ 5 หมู่ นอนหลับให้เพียงพอวันละ 9-11 ชั่วโมง ดูแลรักษาร่างกายให้สะอาด แปรงฟันวันละ 2 ครั้ง
3. นักเรียนรวบรวมคำศัพท์ที่เรียนใน Unit 3 และบันทึกลงในสมุดคำศัพท์ Your word book ของตนเอง โดยให้นักเรียนเขียนคำศัพท์และบอกความหมาย พร้อมทั้งวาดภาพประกอบ และระบายสีตกแต่งให้สวยงาม จากนั้นครูมอบหมายให้นักเรียนไปค้นหาคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและอาการเจ็บป่วยเพิ่มเติมอย่างละ 3 คำ จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ แล้วบันทึกลงในสมุดคำศัพท์ เสร็จแล้วนำมาส่งครู

1 May and Anna.	2 Anna and Betty.
3 Three children.	4 No, she doesn't.
5 Two children.	6 Ben.

6.4 ชั่วโมงที่ 9-10

★ กิจกรรมนำสู่การเรียนรู้

- ครูทักทายนักเรียนในห้องเรียน และนักเรียนทักทายครูโดยพร้อมเพรียงกัน
- ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร โดยให้นักเรียนเล่นเกม Bingo ครูเขียนคำศัพท์ 9 คำ บนกระดาน ดังนี้ grapes, watermelon, ham, sweets, toast, cereal, lollipop, cookie, hot dog ให้นักเรียนทำตาราง 9 ช่อง ลงในสมุด แล้วเขียนคำศัพท์ลงในตารางช่องละ 1 คำ โดยเขียนลงในช่องใดก็ได้ จากนั้นครูพูดคำศัพท์ทีละคำ ให้นักเรียนกากบาททับคำศัพท์ที่ครูพูด คนที่กากบาทได้ 3 ช่อง เรียงกันก่อนในแนวใดก็ได้ ให้พูดตั้ง ๆ ว่า Bingo แล้วพูดคำศัพท์ที่กากบาทเรียงกันในตารางของตนเอง
- ครูให้นักเรียนช่วยกันบอกว่าในคาบเรียนที่ผ่านมา ๆ มา นักเรียนได้เรียนเกี่ยวกับเรื่องอะไรไปบ้าง จากนั้นครูบอกว่า ในบทเรียนนี้เราจะมาทบทวนเนื้อหาที่เรียนมาแล้วในหน่วยการเรียนรู้

★ กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้

- ครูถามนักเรียน 1 คน เกี่ยวกับอาหารที่ชอบ

Teacher: Do you like burgers?

Student 1: No, I don't.

Teacher: Do you like ice cream?

Student 1: Yes, I do.

จากนั้นครูถามนักเรียนในชั้นว่า เราตอบคำถามที่ขึ้นต้นด้วย do อย่างไร (ตอบ yes หรือ no) แล้วครูเขียนโครงสร้างบนกระดาน

- ครูเขียนโครงสร้างคำถาม Are there any ...?, Is there ...?, Do you have ...? บนกระดาน และถามนักเรียนว่าจะตอบคำถามเหล่านี้อย่างไร (ตอบ yes หรือ no) ต่อมาครูเขียนคำถาม What drink have you got? บนกระดาน แล้วให้นักเรียนบอกความหมายของคำถามนี้ (คุณดื่มเครื่องดื่มอะไร) จากนั้นครูแจกบัตรภาพอาหารให้นักเรียน 1 คน และพูดถาม-ตอบเป็นตัวอย่าง

Teacher: Are there any grapes?

Student 2: No, there aren't.

Teacher: Is there any ice cream?

Student 2: Yes, there is. (แสดงบัตรภาพไอศกรีม)

Teacher: Do you have sandwiches?

Student 2: Yes, I do. (แสดงบัตรภาพแซนด์วิช)

Teacher: What drink have you got?

Student 2: I have got some cola. (แสดงบัตรภาพโคล่า)

3. นักเรียนทำกิจกรรม *Find someone who ...* โดยครูเขียนชื่ออาหารบนกระดาน ได้แก่ pizza, toast and egg, sweets, vegetables, watermelon ให้นักเรียนเดาว่าเพื่อนในชั้นชอบอาหารชนิดใดมากที่สุด โดยเขียนชื่ออาหารที่เดาไว้ในสมุด จากนั้นให้นักเรียนเลือกอาหารที่ชอบบนกระดานไว้ 1 อย่าง แล้วครูแบ่งนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม ให้ทุกกลุ่มถามสมาชิกในกลุ่มว่าใครชอบ/ไม่ชอบอาหารชนิดใด โดยใช้คำถาม Do you like ...? แล้วบันทึกคำตอบไว้ เสร็จแล้วให้ไปถามเพื่อนกลุ่มอื่น

Food	Names
pizza	
toast and egg	
sweets	
vegetables	
watermelon	

เมื่อถามครบทุกกลุ่มแล้ว ให้สมาชิกกลุ่มนำคำตอบมารวมกันเพื่อหาอาหารที่เพื่อนในชั้นชอบมากที่สุด จากนั้นครูตรวจคำตอบโดยถามคำถามเพื่อหาว่าใครชอบอาหารชนิดใดบ้าง ให้นักเรียนยกมือและตอบคำถาม แล้วครูนับจำนวนและเขียนบนกระดาน

Teacher: Do you like pizza?

Students: (นักเรียนที่ชอบพิซชายกมือขึ้น) Yes, I do.

Teacher: (นับจำนวนและเขียนบนกระดาน เช่น 10)

เมื่อได้ชื่ออาหารที่นักเรียนในชั้นชอบมากที่สุดแล้ว ครูถามว่า ใครเดาคำตอบถูกบ้าง ให้นักเรียนปรบมือให้เพื่อน

4. นักเรียนอ่านคำถาม *Peter wants to ask you some questions. Write answers to Peter's questions.* แล้วบอกว่าคำถามทั้ง 4 คำถามนี้ ถามว่าอะไร จากนั้นนักเรียนเขียนคำตอบของตนเอง เสร็จแล้วจับคู่กับเพื่อน ผลัดกันพูดถาม-ตอบ

(Suggested Answer)

Yes, I do.

It is easy for me.

No, I can't.

My favourite sport is ping-pong.

5. นักเรียนดูภาพอาหารในแบบฝึกทักษะการอ่าน 1 *Plan a picnic. Put six things in the basket.* และบอกว่ามีอะไรบ้าง

Students: salad, cake, grapes, pizza, sandwich, orange juice, burger, watermelon, sweets, ice cream, cola, oranges

ต่อมาครูบอกสถานการณ์ว่า นักเรียนวางแผนจะไปปิกนิก ดังนั้นจึงต้องเตรียมอาหารที่จะนำไปด้วย แล้วให้นักเรียนเลือกอาหาร 6 อย่าง ที่จะนำไปปิกนิก จากนั้นให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน ผลัดกันถาม-ตอบ เพื่อหาว่าอาหาร 6 อย่าง ที่เพื่อนเลือกนำไปปิกนิกคืออะไรบ้าง โดยใช้คำถามที่กำหนดให้เป็นตัวช่วยในการหาคำตอบ โดยครูสาธิตให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างก่อน

Student 1: Is there any salad in the basket?

Teacher: Yes, there is.

Student 1: Do you have any sandwiches in the basket?

Teacher: Yes, I have got a sandwich.

จากนั้นให้นักเรียนพูดถาม-ตอบกัน โดยครูเดินสังเกตรอบชั้นเรียน และให้ feedback เพื่อปรับปรุงการพูดของนักเรียน แล้วครูสุ่มเรียกนักเรียน 2 คน พูดบอกสิ่งที่เพื่อนมีในตะกร้าปิกนิก เช่น

Student 2: May has got some salad, some waterlemon, a sandwich, three oranges, some cola and cake.

6. ให้นักเรียนอ่านคำขึ้นต้นและประโยคแรกของข้อความทั้ง 2 กรอบในแบบฝึกทักษะการอ่าน *Read and write T (true) or F (false)*. และบอกว่า 2 ข้อความนี้ เป็นการเขียนโต้ตอบระหว่างใครกับใคร (Mary กับ Dr. Sara)

แล้วให้นักเรียนอ่านประโยคข้อ 1-5 และขีดเส้นใต้คำสำคัญ (key words) ในแต่ละประโยค ซึ่งได้แก่ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ แล้วให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแบบ scanning เพื่อหาคำสำคัญตามที่ขีดเส้นใต้ไว้ รวมทั้งคำที่มีความหมายตรงกันข้ามและคำที่มีความหมายเหมือนกัน เมื่อพบแล้วให้อ่านประโยคที่มีคำสำคัญ หรือคำตรงกันข้าม หรือคำที่มีความหมายเหมือนกันอย่างละเอียด และพิจารณาว่าประโยคข้อ 1-5 ถูกหรือผิด เมื่อทำเสร็จแล้วครูเฉลยคำตอบ

KEY	1 F	2 F	3 T	4 T	5 F
------------	-----	-----	-----	-----	-----

จากนั้นให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องอีกครั้งพร้อมกัน แล้วช่วยกันสรุปว่าเรื่องที่อ่านเกี่ยวข้องกับใคร ทำไมต้องเขียนจดหมายนี้

7. นักเรียน *Read the questionnaire and answer the questions*. แล้วครูบอกว่าเป็นคือแบบสอบถามเกี่ยวกับสุขภาพ โดยตารางส่วนบนคือคำถาม และตารางส่วนล่างคือการคิดคะแนนและวิเคราะห์ผล ต่อมาครูอธิบายว่า ครูจะอ่านคำถามทีละข้อ ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง always ถ้านักเรียนทำพฤติกรรมนั้นบ่อย ๆ หรือช่อง sometimes ถ้านักเรียนทำพฤติกรรมนั้นเป็นบางครั้ง หรือช่อง never ถ้านักเรียนไม่เคยทำพฤติกรรมนั้นเลย เมื่อนักเรียนเข้าใจแล้ว ครูอ่านคำถาม ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ เสร็จแล้วครูอธิบายการคิดคะแนน ดังนี้ แล้วให้นักเรียนคิดคะแนนของตนเอง

คำถามข้อที่ 1-6 always = 2 คะแนน sometimes = 1 คะแนน
never = 0 คะแนน

คำถามข้อที่ 7-10 always = 0 คะแนน sometimes = 1 คะแนน
never = 2 คะแนน

จากนั้นครูอธิบายเกณฑ์วิเคราะห์ผลคะแนน ดังนี้

14-20 คะแนน คุณเป็นคนที่มีสุขภาพดี

8-13 คะแนน ลองปรับพฤติกรรมที่ดีต่อสุขภาพใหม่

0-7 คะแนน ออกกำลังกายและกินอาหารที่มีประโยชน์

ให้นักเรียนตรวจสอบว่าตนเองอยู่ในเกณฑ์ใด แล้วครูบอกนักเรียนว่า คนที่ได้ 0-7 คะแนน ควร ออกกำลังกายบ่อย ๆ และกินอาหารที่มีประโยชน์ เช่น ผัก ผลไม้ นม และควรกินอาหารที่มีน้ำตาลให้น้อยลง

1. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการอ่าน *Read and complete.* โดยอ่านข้อความ ดูภาพ และเติมคำศัพท์ให้ถูกต้อง

KEY

1 vegetables

2 fruits

3 water

4 cake

5 cookies

6 salad

7 tomatoes

8 cleans

9 bed

10 nine

2. ให้นักเรียนเขียนเกี่ยวกับสุขนิสัยของตนเอง โดยดูข้อความในข้อ 3 เป็นต้นแบบ ให้นักเรียนเขียนร่างงานเขียนก่อน เสร็จแล้วอ่านตรวจทานความถูกต้อง แล้วจึงเขียนงานเขียนฉบับจริง

(**Sample Answer**)

I have a healthy diet. I always eat vegetables and fruits every day.

I always drink a lot of juice and water. I don't eat sweets and lollipops. I always clean my teeth every day. I have healthy habits too. I do exercise every day. I go to bed at half past eight.

English Worksheet

Work in pairs. Look and talk with your friend.

What's wrong?	You should ...	You shouldn't ...
 <p>cold</p>	 <p>stay in bed</p>	 <p>drink cold water</p>
 <p>toothache</p>	 <p>see the dentist</p>	 <p>eat sweets</p>
 <p>stomachache</p>	 <p>take some medicines</p>	 <p>drink cola</p>
 <p>sore throat</p>	 <p>drink water with lemon</p>	 <p>eat ice cream</p>

- A: Hello, Tom. How are you?
 B: I'm not well.
 A: Oh, what's wrong?
 B: I've got a cold.
 A: You should go to bed.
 You shouldn't drink cold water.
 B: Yes, you are right. Thank you.

ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ด้าน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องว่าง

ให้ตรงกับระดับคะแนน และตามความเป็นจริง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 4 = พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนมาก และบ่อยครั้ง สม่าเสมอ
- 3 = พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ
- 2 = พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง
- 1 = พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	1.1 มีความรัก และภูมิใจในความเป็นชาติ	✓			
	1.2 ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของศาสนา	✓			
	1.3 แสดงออกถึงความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์	✓			
2. ซื่อสัตย์สุจริต	2.1 ปฏิบัติตามระเบียบการสอน และไม่ลอกการบ้าน	✓			
	2.2 ประพฤติ ปฏิบัติ ตรงต่อความเป็นจริงต่อตนเอง	✓			
	2.3 ประพฤติ ปฏิบัติ ตรงต่อความเป็นจริงต่อผู้อื่น	✓			
3. มีวินัย	3.1 เข้าเรียนตรงเวลา	✓			
	3.2 แต่งกายเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ	✓			
	3.3 ปฏิบัติตามกฎระเบียบของห้อง	✓			
4. ใฝ่เรียนรู้	4.1 แสวงหาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ	✓			
	4.2 มีการจดบันทึกความรู้อย่างเป็นระบบ	✓			
	4.3 สรุปความรู้ได้อย่างมีเหตุผล	✓			
5. อยู่อย่างพอเพียง	5.1 ใช้ทรัพย์สินและสิ่งของของโรงเรียนอย่างประหยัด	✓			
	5.2 ใช้อุปกรณ์การเรียนอย่างประหยัดและรู้คุณค่า	✓			
	5.3 ใช้จ่ายอย่างประหยัดและมีการเก็บออมเงิน	✓			
6. มุ่งมั่นในการทำงาน	6.1 มีความตั้งใจ และพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย	✓			
	6.2 มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรค เพื่อความสำเร็จ	✓			
7. รักความเป็นไทย	7.1 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย	✓			
	7.2 เห็นคุณค่าและปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมไทย	✓			
8. มีจิตสาธารณะ	8.1 รู้จักการให้เพื่อส่วนรวม และเพื่อผู้อื่น	✓			
	8.2 แสดงออกถึงการมีน้ำใจหรือการให้ความช่วยเหลือผู้อื่น	✓			
	8.3 เข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญตนเพื่อส่วนรวมเมื่อมีโอกาส	✓			

*ให้ครูเลือกประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สอดคล้องกับแผนการสอนในแต่ละบท

The Bird and Its Nest

English Story

A bird sat in a nest.
The nest was on a tall tree.
It had three eggs.
The wind shook the nest.
The bird held it tight.
The eggs were safe.

Phonics Words: bird, nest, tree, eggs, wind,
shook, safe

I go to school.

I drink milk.

I am happy.

My hair is black.

แบบประเมินการตรวจชุดกิจกรรมการอ่าน

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ทดสอบก่อนเรียน	แบบฝึกชุดที่ ๑		ทดสอบหลังเรียน	รวม ๕๐ คะแนน	สรุป	
			แบบฝึกชุดที่ ๑	แบบฝึกชุดที่ ๒			ผ่าน	ไม่ผ่าน
		๑๐	๑๐	๑๐	๑๐		ผ่าน	ไม่ผ่าน
๑	เด็กชายสิริวิษณุ มีคุณสุริสกุล	๙	๗	๘	๖	๒๕	✓	
๒	เด็กชายกิตตินันท์ ไสแสง	๖	๕	๖	๙	๑๗		✓
๓	เด็กชายณภัทร สอนนายอ	๘	๘	๑๐	๑๐	๓๖	✓	
๔	เด็กชายกลทีป วงศ์เสาศรี	๖	๘	๑๐	๘	๓๔	✓	
๕	เด็กชายพัทธนันท์ โกะกะบุญ	๖	๗	๘	๘	๓๐	✓	
๖	เด็กชายปิติภัทร รongทอง	๙	๗	๘	๘	๒๘	✓	
๗	เด็กชายณรงค์เดช ครองยุติ	๙	๗	๗	๖	๒๖	✓	
๘	เด็กหญิงพิชญนันท์ หมายมัน	๘	๘	๑๐	๘	๓๕	✓	
๙	เด็กหญิงพิมพ์มาดา ยำดี	๖	๘	๘	๘	๓๓	✓	
๑๐	เด็กหญิงปภัสสร มุ่งหมาย	๖	๑๐	๑๐	๑๐	๓๖	✓	
๑๑	เด็กหญิงรัตติกาล ชำนาพिंग	๘	๑๐	๑๐	๑๐	๓๘	✓	
๑๒	เด็กหญิงปณชิตา อาจเอี่ยม	๓	๗	๗	๖	๒๖	✓	
๑๓	เด็กหญิงณัฐนิชา บำรุงไทย	๘	๑๐	๑๐	๑๐	๓๘	✓	
รวมคะแนน						๔๐๕		
คะแนน								

เกณฑ์การประเมิน นักเรียน (ผ่าน ๗๐%) ๑๐ คน ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ..........ผู้ประเมิน

(นางสาวสุนิษา สีส่วน)

วันที่.....๑๐.....เดือน.....ตุลาคม...พ.ศ.๒๕๖๘.....

แบบบันทึกการประเมินการอ่าน

เลขที่	คะแนน ชื่อ - สกุล	ประ เ ตี น			รวมคะแนน	สรุปผล การ ประเมิน อยู่ในระดับ
		ความ เข้าใจ	การจับ ใจความ สำคัญ	การรู้ ความหมาย		
		๘	๘	๘	๒๐	
๑	เด็กชายสิริวิทย์ มีคุณสุริสกุล	๘	๘	๘	๒๐	ดีมาก
๒	เด็กชายกิตตินันท์ ไสแสง	๘	๘	๓	๑๙	ดีมาก
๓	เด็กชายณภัทร สอนนายอ	๘	๘	๔	๒๐	ดีมาก
๔	เด็กชายกมลทีป วงศ์เสาศรี	๘	๘	๔	๒๐	ดีมาก
๕	เด็กชายพัทธนันท์ โภกะบุญ	๗	๕	๔	๑๖	ดี
๖	เด็กชายปิติภัทร รongทอง	๘	๘	๔	๒๐	ดีมาก
๗	เด็กชายณรงค์เดช ครองยุติ	๘	๘	๔	๒๐	ดีมาก
๘	เด็กหญิงพิชญนันท์ หมายมัน	๕	๖	๔	๑๕	ดี
๙	เด็กหญิงพิมพ์มาดา ยำดี	๘	๗	๕	๑๙	ดีมาก
๑๐	เด็กหญิงปภัสสร มุ่งหมาย	๘	๘	๔	๒๐	ดีมาก
๑๑	เด็กหญิงรัตติกาล ชำนาพิ่ง	๘	๘	๔	๒๐	ดีมาก
๑๒	เด็กหญิงปิ่นทิศา อาจเอี่ยม	๕	๖	๔	๑๕	ดี
๑๓	เด็กหญิงณัฐนิชา บำรุงไทย	๘	๘	๔	๒๐	ดีมาก

ลงชื่อ..........ผู้ประเมิน

(นางสาวสุนิษา สีส่วน)

วันที่.....๑๐.....เดือน.....ตุลาคม...พ.ศ.๒๕๖๘.....

เกณฑ์การให้คะแนนการอ่าน

- เลขที่
- ๑
 - ๒
 - ๓
 - ๔
 - ๕
 - ๖
 - ๗
 - ๘
 - ๙
 - ๑๐
 - ๑๑
 - ๑๒
 - ๑๓

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ประเด็น การประเมิน						
ความเข้าใจ	ตอบคำถาม หลังจากที่อ่าน ได้ทั้งหมด	ตอบคำถาม หลังจากที่อ่าน ได้เกือบทั้งหมด	ตอบคำถาม หลังจากที่ อ่านได้ เล็กน้อย	ตอบคำถาม หลังจากที่อ่าน ได้น้อยมาก	2	8
การจับใจความ สำคัญ	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ ทั้งหมด	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้เกือบ ทั้งหมด	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ เล็กน้อย	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ น้อยมาก	2	8
การรู้ความหมาย คำศัพท์	เมื่ออ่านพบ คำศัพท์ใหม่ สามารถเดา ความหมาย คำศัพท์จาก บริบทได้ ทั้งหมด	เมื่ออ่านพบ คำศัพท์ใหม่ สามารถเดา ความหมาย คำศัพท์จาก บริบทได้เกือบ ทั้งหมด	เมื่ออ่านพบ คำศัพท์ใหม่ สามารถเดา ความหมาย คำศัพท์จาก บริบทได้ เล็กน้อย	เมื่ออ่านพบ คำศัพท์ใหม่ สามารถเดา ความหมาย คำศัพท์จาก บริบทได้น้อย มาก	1	4
รวม					5	20

เกณฑ์

เกณฑ์การตัดสิน

- ช่วงค:
- ๑๐-๑๑
 - ๗-๙
 - ๔-๖
 - ๐-๓

ระดับ ๕ คะแนน	๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
ระดับ ๔ คะแนน	๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
ระดับ ๓ คะแนน	๙-๑๒	หมายถึง	พอใช้
ระดับ ๒ คะแนน	๕-๘	หมายถึง	ควรปรับปรุง
ระดับ ๑ คะแนน	๐-๔	หมายถึง	ฝึกปฏิบัติใหม่

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนด

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกต												สรุปผลการประเมิน ผ่าน / ไม่ผ่าน	
		ความตั้งใจ			ความรับผิดชอบ			มีระเบียบ/มีวินัย/ ใฝ่เรียนรู้			ความเพียรอดทน ในการเรียน				รวมคะแนน
		๓	๒	๑	๓	๒	๑	๓	๒	๑	๓	๒	๑		
๑	เด็กชายสิริวิชญ์ มีคุณสุริสกุล	✓			✓			✓			✓			๑๒	ดีเยี่ยม
๒	เด็กชายกิตตินันท์ ไสแสง	✓			✓				✓		✓			๑๒	ดีเยี่ยม
๓	เด็กชายณภัทร สอนนายอ	✓			✓			✓			✓			๑๒	ดีเยี่ยม
๔	เด็กชายกลทีป วงศ์เสาศรี	✓			✓			✓			✓			๑๒	ดีเยี่ยม
๕	เด็กชายพัทธนันท์ โภคะบุญ	✓				✓			✓		✓			๑๑	ดีเยี่ยม
๖	เด็กชายปิติภัทร ร่องทอง	✓			✓			✓			✓			๑๒	ดีเยี่ยม
๗	เด็กชายณรงค์เดช ครองยุติ	✓			✓			✓			✓			๑๒	ดีเยี่ยม
๘	เด็กหญิงพิชญนันท์ หมายมัน	✓				✓			✓		✓			๑๑	ดีเยี่ยม
๙	เด็กหญิงพิมพ์มาดา ย่าดี	✓			✓			✓			✓			๑๒	ดีเยี่ยม
๑๐	เด็กหญิงปภัสสร มุ่งหมาย	✓			✓			✓			✓			๑๒	ดีเยี่ยม
๑๑	เด็กหญิงรัตติกาล ชำนาพิง	✓			✓			✓			✓			๑๒	ดีเยี่ยม
๑๒	เด็กหญิงปิ่นจิตา อาจเอี่ยม	✓			✓			✓			✓			๑๒	ดีเยี่ยม
๑๓	เด็กหญิงณัฐธิดา บำรุงไทย	✓			✓			✓			✓			๑๒	ดีเยี่ยม

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
๑๐-๑๒	ดีเยี่ยม
๗-๙	ดี
๔-๖	ผ่าน
๐-๓	ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวสุนิษา สีส่วน)

วันที่.....๑๐.....เดือน.....ตุลาคม.....พ.ศ.๒๕๖๘.....

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนการสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	๓	๒	๑
ความตั้งใจ	มีสมาธิในการเรียนดีมาก ตั้งใจฟัง ตั้งใจดู อยู่เสมอ	มีสมาธิในการเรียน ตั้งใจฟัง ตั้งใจดู คู้หรือเล่นกับเพื่อนเป็น บางครั้ง	ไม่ค่อยมีสมาธิ ในการเรียน คู้หรือเล่นในเวลาเรียน
ความรับผิดชอบ	มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายดีมาก ทำผลงานได้ด้วยตนเอง ส่งงานได้ตรงตามเวลาที่กำหนด	มีความรับผิดชอบดี คัดลอกผลงานของผู้อื่น เป็นบางครั้ง ส่งงานได้ตรงตามเวลาที่กำหนด	ไม่ค่อยมีความรับผิดชอบ คัดลอกผลงานของผู้อื่น ส่งงานล่าช้า
ความมีระเบียบวินัย	ปฏิบัติตนอยู่ในข้อตกลงที่กำหนดให้ร่วมกัน ทุกครั้ง	ปฏิบัติตนอยู่ในข้อตกลงที่กำหนดให้ร่วมกันเป็นส่วนใหญ่	ปฏิบัติตนอยู่ในข้อตกลงที่กำหนดให้ร่วมกันเป็น บางครั้ง ต้องอาศัยการ แนะนำ
ความเพลิดเพลินในการเรียน	มีความสุข สนุกสนาน ร่าเริงแจ่มใส ในการเรียน อยู่เสมอ	มีความสุข สนุกสนาน ร่าเริงแจ่มใสเป็นบางเวลา	เฉยๆ ไม่ร่าเริงแจ่มใส

เกณฑ์การตัดสิน

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
๑๙-๒๔	ดีเยี่ยม
๑๓-๑๘	ดี
๗-๑๒	ผ่าน
๐-๖	ไม่ผ่าน

แบบบันทึกการประเมินคุณภาพชิ้นงาน / ภาระงาน

เลขที่	ประเด็น/คะแนน ชื่อ - สกุล	ความสมบูรณ์ ของชิ้นงาน	ความคิด สร้างสรรค์	รวมคะแนน	สรุปผลการ ประเมิน อยู่ในระดับ
		๑๒	๘	๒๐	
๑	เด็กชายสิริวิชญ์ มีคุณสุริสกุล	๑๐	๖	๑๖	ดีมาก
๒	เด็กชายกิตตินันท์ ไสแสง	๘	๕	๑๓	ดีมาก
๓	เด็กชายณภัทร สอนนายอ	๑๐	๖	๑๖	ดีมาก
๔	เด็กชายกมลทีป วงศ์เสาศรี	๑๐	๖	๑๖	ดีมาก
๕	เด็กชายพัทธนันท์ โทกะบุญ	๑๐	๕	๑๕	ดีมาก
๖	เด็กชายปิติภัทร รองทอง	๑๐	๖	๑๖	ดีมาก
๗	เด็กชายณรงค์เดช ครอบยุดิ	๑๐	๖	๑๖	ดีมาก
๘	เด็กหญิงพิชญนันท์ หมายมัน	๑๐	๖	๑๖	ดีมาก
๙	เด็กหญิงพิมพ์มาดา ยำดี	๑๐	๖	๑๖	ดีมาก
๑๐	เด็กหญิงปภัสสร มุ่งหมาย	๑๐	๖	๑๖	ดีมาก
๑๑	เด็กหญิงรัตติกาล ขำนาฬิง	๑๐	๖	๑๖	ดีมาก
๑๒	เด็กหญิงปณชิตา อาจเอี่ยม	๑๐	๔	๑๔	ดีมาก
๑๓	เด็กหญิงณัฐนิชา บำรุงไทย	๑๐	๖	๑๖	ดีมาก

ลงชื่อ..........ผู้ประเมิน

(นางสาวสุนิษา สีส่วน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การให้คะแนนคุณภาพชิ้นงาน / ภาระงาน

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	๕	๓	๒	๑		
ประเด็น การประเมิน						
ความสมบูรณ์ของ ชิ้นงาน	ชิ้นงานมีรายละเอียดครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียน สมบูรณ์	ชิ้นงานมีรายละเอียดครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียนเป็น ส่วนใหญ่	ชิ้นงานมีรายละเอียดครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียนพอ สมควร	ชิ้นงานมีรายละเอียดครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียนน้อย	๓	๑๒
ความคิดสร้างสรรค์	เป็นชิ้นงานที่แปลกใหม่ คิดขึ้นเอง ไม่เหมือน ตัวอย่าง	เป็นชิ้นงานที่แปลกใหม่ แต่มีบางส่วน คล้ายกับ ตัวอย่าง	เป็นชิ้นงานที่ปรับปรุง ดัดแปลง เล็กน้อยจาก ตัวอย่าง	เป็นชิ้นงานที่เหมือนกับ ตัวอย่าง	๒	๘
	รวม				๕	๒๐

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับ ๕ คะแนน	๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
ระดับ ๔ คะแนน	๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
ระดับ ๓ คะแนน	๙-๑๒	หมายถึง	พอใช้
ระดับ ๒ คะแนน	๕-๘	หมายถึง	ควรปรับปรุง
ระดับ ๑ คะแนน	๐-๔	หมายถึง	ฝึกปฏิบัติใหม่

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

๑. นักเรียนจำนวน ๑๙ คน

ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๖๓

ไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๓๑

นักเรียนที่ไม่ผ่าน มีดังนี้

๑. ด.ร.กิตติพันธ์ ไสนสงว

๒.

๓.

แนวทางแก้ไขนักเรียนที่ไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้

ครูให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ใหม่หลายครั้ง ซ้ำๆ และอ่านคำศัพท์จากใบไปรษณีย์

๒. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ (K)

๑. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง สะกดคำศัพท์ และบอกความหมายของคำศัพท์ที่อยู่ในรูปของตารางได้ จากข้อผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๕๒.๖๓ จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๖๓

๒. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง คำศัพท์ ที่มีสระ ๑ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน และสามารถอ่านประโยคง่ายๆ ได้ ผ่านเกณฑ์ ๗๕ ของเกณฑ์ทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน จำนวน ๑๐ ถึง ๑๐ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๖๓

๓. นักเรียนมีความรู้เกิดทักษะ (P)

๑. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๑๓ คน สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ Healthy Habits ได้ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ ๗๐ จำนวน ๑๒ คน ของเกณฑ์ทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียน - หลังเรียน

๔. นักเรียนมีเจตคติ ค่านิยม คุณธรรมจริยธรรม (A)

๑. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๑๓ คน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ กล้าพูด กล้าแสดงออก ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ ๕๐ จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓

ปัญหา / อุปสรรค

- เด็กเรียน ๑ คน ไม่มีเครื่องใช้สื่อสาร / โทรศัพท์ / Dictionary
ไม่สามารถค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

ครูให้เด็กเรียนที่ไม่มีเครื่องใช้สื่อสาร / โทรศัพท์ / Dictionary
Buddy หรือ คนขนาดใหญ่ / ครูช่วยสอน / กำหนดเวลาเรียน

ลงชื่อ

(นางสาวสุนิชา สีสวน)

ตำแหน่ง ครู คศ.๑

วันที่ ๑๖ / ต.ค. / ๒๕๖๗

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

~~ความเห็นของผู้บริหาร~~
~~เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะ~~
~~และขอให้นำไปปฏิบัติ~~
~~โดยเร็วที่สุด~~

ลงชื่อ

(นายศิริพจน์ พรหมหล่อ)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแสงน้อย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบทดสอบอ่านคำพื้นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน นำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วเปรียบเทียบคะแนนความก้าวหน้าของนักเรียนแต่ละคน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มที่ศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบ้านแสงน้อย ทั้งหมดรวม ๑๓ คน มีการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน แล้วจึงดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านการเขียนสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ หลังจากนั้นจึงทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนแล้วจึงนำผลมาเก็บรวบรวม ข้อมูลก่อนเรียนและหลังเรียนที่รวบรวมได้จากเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาจำแนกผลการเรียนรู้ ดังนี้

สรุปได้ว่านักเรียนทั้ง ๑๐ คน มีความก้าวหน้าในการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ประกอบการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่าน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ Healthy habits

ตารางที่ ๑ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนในการใช้สื่อการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ Healthy habits สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

การฝึก	จำนวนนักเรียน	\bar{X}	ΣX	ร้อยละ	S.D
ก่อนเรียน	๑๓ คน	๖.๐๘	๗๙	๖๐.๗๗	๒.๒๒
หลังเรียน	๑๓ คน	๘.๑๕	๑๐๖	๘๑.๕๔	๑.๙๑

จากตารางสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ Healthy habits สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๖๐.๗๗ หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๘๑.๕๔ จะเห็นได้ว่าคะแนนของค่าเฉลี่ยหลังเรียนมีค่ามากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ ๒.๒๒ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียนมีค่าเท่ากับ ๑.๙๑ แสดงว่าข้อมูลมีค่าคะแนนใกล้เคียงกัน

สรุปผล

การใช้นวัตกรรมครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ **Healthy habits** ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านการเขียนสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เพื่อแก้ปัญหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบ้านแสงน้อย พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงขึ้น

อภิปรายผล

ผลการใช้นวัตกรรมในครั้งนี้ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ มีคุณภาพและประสิทธิภาพอย่างยิ่ง ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

แบบฝึกทักษะพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ **Healthy habits** สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เป็นสื่อที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามผลของการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว

แบบฝึกทักษะพัฒนาการอ่านการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ชุดนี้สร้างขึ้นอย่างถูกต้องได้ผ่านขั้นตอนการสร้างและพัฒนาอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่เอกสารหลักสูตรและเอกสารที่เกี่ยวข้องในการใช้หลักสูตร และยังได้รับการแนะนำ ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ด้านเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความเหมาะสมของเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยใช้แบบฝึกทักษะพัฒนาการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๕ นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยใช้แบบฝึกทักษะพัฒนาการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ได้เรียงลำดับความยากง่ายสอดคล้องตามธรรมชาติของการเรียนรู้ ทำให้เรียนรู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ จึงสรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ มีประสิทธิภาพอย่างยิ่ง สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

แบบสรุปรูปการวัดเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่๕..... โรงเรียน....บ้านแสงน้อย.....

ข้อที่	ชื่อ - นามสกุล	ระดับความสำเร็จ			
		(\bar{X})	S.D	ความพอใจ	ลำดับที่
๑	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ	๔.๓๖	๐.๔๙	มาก	๔
๒	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ทำให้เกิดความสนุกสนาน	๔.๖๑	๐.๔๙	มากที่สุด	๕
๓	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ทำให้เป็นคนกล้าแสดงออก	๔.๔๗	๐.๕๖	มาก	๔
๔	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้องใช้ความจำ	๔.๓๓	๐.๔๘	มาก	๔
๕	วิชาภาษาอังกฤษช่วยในการประกอบอาชีพ	๔.๕๓	๐.๕๑	มากที่สุด	๕
๖	ข้าพเจ้ามีความสุขมากเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ	๔.๕๓	๐.๕๑	มากที่สุด	๕
๗	ข้าพเจ้ารู้สึกมั่นใจในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ	๔.๔๖	๐.๕๑	มาก	๔
๘	ข้าพเจ้าสบายใจทุกครั้งที่ยื่นวิชาภาษาอังกฤษ	๔.๔๖	๐.๕๑	มาก	๔
๙	วิชาภาษาอังกฤษทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	๔.๔๖	๐.๕๑	มาก	๔
๑๐	ข้าพเจ้านำความรู้วิชาภาษาอังกฤษไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	๔.๕๓	๐.๕๑	มากที่สุด	๕

ตารางที่ ๒ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วัดเจตคติของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๙.๗๐ ($X = ๔.๔๗$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ ๐.๕๖ (S.D. = ๐.๕๖) และเมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมี ความพึงพอใจด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ๓.๖๓ คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๐๐

โรงเรียนบ้านแสงน้อย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ